

ජීවිතය

සෞඛ්‍ය සහ සාමාජිකයන්ගේ - නොකරන විෂය

1954 නොවැම්බර් 2308 ඉරිදි 7 කලම

විදුලි බැටරි
24 මාසයක වැඩිම ජාලය සේවයේ ස්ථිරයන් සේවය කරන මාස වෙළෙඳ නැම. මි.මි.මි. කොළොන්නි මිලපහ විකුටි

පටුන

සකසු පබඳ	193
කන-කොන් සුද	අමරසිංහ සමරවීර 195
ලක් ඉන්සුලට රාකුල	කමල් කිලක 197
පාරිභාෂිත පටලාවිල්ල	200
නිපන් පියෙපිය	අරිසෙන් අනුමුදු 201
කිහියාව	ආ. ලොරන්සු රණසිංහ 206
සොබා දහම	සිරි ඇලෝන්ස් 206
මඩම් හෙ උපන් දවස (නාර්වේකි)	අසුරගුරු 207
දුහුන පබඳ	210
පුපාවිලිය	නුවන්සිරි රජකරු 213
[දෙමු (G. C. E) රාකුල	
ලක් වෙ ලකාවිල්ල	අමරසිරි පොත්තම්පෙරුම 216
පහසුව	217
තැදි පරිණය	මොහොමට් දෙණු දේවිදු 220
පැදි පරිණය	මහානාම දිසානායක } 222
	අමරසිරි ඉසවිටු }
දළ පළ කුමරු හෙ සැරය	224

සකසුවෝ - අරිසෙන් අනුමුදු
ලියනගේ ජිනදත්

සොළුව - පල්ලියගේ, තුර්කුමොඩ් පාරේ 20/1

මිල කන් 50 පි.

1964 සාහිත්‍ය නිලිතය ලත්

පිරවිය

(සාම අර්ථන)

මේ හෙක් සිංහලයෙහි ලියැවී ඇති
දිගුතම අසුන් කව සි.

"ම හ තුන් ලබා දන ජන විදු බෙලෙන්	ලොවේ
ම හ තුන් දෙන බවට ගිය අද මුට	පොළොවේ
ම හ තුන් හැදිතැගෙනා ගොස් සිටැ ලත්	හමුවේ
මෙහ සුන් පිළිවෙළින් ඔබ සැළ කළ යුතු	වේ"

පිරවියා ලෝ වටා යන ගමනේ දී අපිරිකාව,
අමෙරිකාව, චීනය, රුසියාව යන මහ බිමින්,
මුහුදුන් පසු කැරැ යයි. ඒ ගමන් මගෙහි දී
හමු වන -

- ▲ නිම්නොසු විහර
- ▲ ශ්‍රී විහාර විහර
- ▲ දන වග විහර
- ▲ සිරිත් විහර

විසිතුරු වැ, මනහර වැ, නත් විසිතින් වැනුණේ යැ. මෙහි ඇති
භාස වන්නම් අපේ වන්නම්වලට අලුතින් මැ එක් වූ

19 වැනි වග්ගම සි.

අපිසෙන් අනුමුද්‍රවන් විසින් පැදී 501 කින් යුතු කොටැ
පැබැඳුණේ යැ.

ලියනයන් ජිනදසුන් විසින් ලියැවුණු අපිසිතුරු
විමරුසෙන් යුතු යැ.

තමබසේනි පළ කැරැමෙකි.

පිටපතෙකැ මිල රු. 5/-සි.

මේ සේ ඉල්ලන්නැ—

කොළොඹැ, නොවිස් පාරේ
මැහලම් පොත් හල

නුගේගොඩැ
තමබසේනි කලායතනය

ගල්කිස්සේ
හුරුදගොඩ පාරේ 20/1
අපිත් පහරැව

5 වෙළුම
1964 නොවැම්බර

7 කලබ
2508 රුපු

සකසුවෝ- අර්සෙන් අනුබුදු
ලියනගේ පිනදස්
යොමුව - ගල්කිස්සේ, හුළුදගොඩ පාරේ 20/1

ගුරු කම

එ ද දිසා පාමොක් ගුරුතුමා වතාහි මහ රජුන්, මහ ඇමැතියන්, මහ සිටුවරුන් ඇ මහ උසසුන්ගේ මහ හරහරට පිදුමට ගත් වූ මහ උතුමෙකි. එහෙත් මේ ද ගුරු-තුමා ඒ මේ සියල්ලන් ඉදිරියේ නිවටයෙකි. ඇයි මේ වෙනස? ගුරු කම රැකියාවක් පමණක් වීම යැ.

ගුරු කම නමින් එ ද කාරුණේ මෙහෙයෙකි; අද කැරෙන්නේ රජ කාරියෙකි.

මෙහෙයක් කරන්නා කල, මිල නොහකයි; මෙහෙය මැ හකයි. රජකාරියේ යෙදෙන්නා කල හැකා ද මිල හැකා ද වෙසෙසින් හකයි. කොටින් මැ මෙහෙය නො වැ වැටුන මැ ඔහු ගේ එක ලක වෙයි.

මේ නිසා අද ගුරුතුමා ද “වෘත්තීය අයිතිවාසි කම” සඳහා සටන් කරන කම්කරුවා ගේ තනුවේ යැ. කම්කරුවාට කම්කරු තුමා යැ යි කියන්නේන් වෙති ද? එ හෙයින් ‘වෘත්තීය අයිතිවාසි කම’ සඳහා සටන් කරන

තනුවේ වෙසෙන අද ගුරුතුමාට තුමා යන්න වැඩි හේ යැ! කම්කරු, ගොවිකරු, ගුරුකරු ඇ විසින් නුදුරු අතායෙහි මැ කියැවෙන්නට නුටුණොත් තමා පුදුමය!

සමතු යම් කිසිවක් හරි හැටි නොදන්නව්; තම් ඔහු සුදුසු ගුරු කමට යැ යි වරක් බරතාද යෝ විසතාණෝ කී හ. එසින් ඇහැටුණේ ගුරුවරයා තමා උගන්වන කරුණ මැනවින් දැනා සිටියැ යුතු බව යි.

උගන්වන්නා ඇත්තට මැ තමා උගන්වන කරුණ පළමු දැනැසිටියැ යුතු යැ. අද අපේ සරසවියේ සිංහලය උගන්වන බස් ඇදුරෝත් එ හේ වෙති ද? ඔවුන් ගේ සිංහල දැනුමේ තරම අද පාසල් සිසුවෝත් දැනිති. ණ තලල නුටුව මතා යැ යි කියේ සරසවි ඇදුරෙකි. බස හුදු අදහස් පැවැසීමේ මහත් පමණෙකැ යි කියේ සරසවි ඇදුරෙකි. සිංහලයට විසරණයක් එ තරම් ඇවැසි නැතැ යි කියේ සරසවි ඇදුරෙකි. ‘මාගයෝ

අං දළවෙන් කරකැස්වූ සේක'යි ලීවේ
 සරසවි ඇදුරෙකි! පහල කරවන අවිදු ගන-
 දුරා... නිසසුරු' යැයි තවවෙකා ලියා දිසා
 පාමොක් තමට මැ නිසා දුන්නේද මේ
 නව දිසාපාමොක් ඇදුරෙකි! සරසවියේ
 ගුරුන් ගේ තතු මේ සේ තම එ නැතින්
 පිට වන සෙසු ගුරුන් ගැනා කියනු මැ
 කවරේද?

ගුරුතුමා සිය විනය ඇත්තකු විය යුතු
 යැ. විනය ඔහු කෙරෙහි තැනි කලා වන
 විනය මෙ තෙකා යි කියා නොහැකි යැ.
 පරපුර ගණනෙකා විනය ඔහු අතින්
 නැසෙනු නොවැලක්වියැ හැකි කරුණෙකි.
 මෙ සේ සිය විනය කැති ගුරුවරුන් නිසා
 පහල වන පහත් පනපොතින් වන විනය
 ගිය ද රජරත්න සුරිහු පාර්ලිමේන්තුවේ දී
 පවා කතා බහට ලක් කල හ.

අද ගුරුතුමකුට සිය උසස් තනුව
 රදවාගෙනා ඉගැන්වියැ හැකි ද යි දැන් බලමු.
 හෙතෙමේ දඩුවම් දෙනු බැරි දුඹුලෙකි, සිය
 සසුන් ඉදිරියේ. මෙතෙස පැහැරැ හරින පල්
 සොරෙකු වුල් ගුරුවරයා ඉදිරියේ. තම
 නුවණ මොට වූ දරුවනට දනුම දෙන්නට
 බැරි නිකමෙකි මා-පියන් ඉදිරියේ. වැටුපට
 පමණක් බලා සිටින පුරවැසියෙකි රජය
 ඉදිරියේ. තමාට නොරිසි, නොගැලාපෙන
 කමකට බඩුවෙකි තමා මැ ඉදිරියේ. මේ යැ
 අද ගුරුවරයා ගේ තනුව. ඉතින් මේ තනුවේ
 හිඳැ සැබැවින් මැ තම රැකාගෙනා ඔහුට
 ඉගැන්වියැ හැකි ද?

දැන් තවත් එකෙකි. එ තම ගුරුවරයා
 උගන්වන පැ ගණන මිදී සේ පෙනෙයි
 රජයට!

කම්කරුවා වැඩ කරන්නේ පැ අටෙකි,
 ලිපිකරුවාත් පැ අටෙකි. ඉතින් "වෘත්තීය
 අයිති වාසි කම්" ලබා ඇති ගුරුවරයා
 පමණක් ඇයි පැ ගණන අඩුයෙන් වැඩ
 කරන්නේ යනු යැ පැනය.

කම්කරුවා ලිපිකරුවා පැ අටක් වැඩ
 කොටැ ගෙදර එන්නේ දවසට නියම වැඩ
 නිමා කොටැ යැ. එහෙත් ගුරුවරයා?

නියම පැ අටට වඩා වැඩ කරනොත්
 කම්කරුවාටත් ලිපිකරුවාටත් එයට වැඩි
 වැටුප් ලැබේ. ගුරුවරයාටත් එ සේ ලැබේද?

ඔහු දවසට පැ පහක් ඉගැන්වියැ යුතු
 යැ. ඉන් පසු - පාසලින් පසු, සවසා පැ
 දෙකක් පමණ කෙලී ඇ වෙසෙසි වැඩ කල
 යුතු යැ.

ඔහුට, උගන්වන විටවල් සයෙකා දී
 බැලීම සඳහාඑකතු වන ඇබැසි කො තෙක්
 ද? දෙ සිය හතලිහක් පමණ වෙයි; පන්ති-
 යෙකා සිසුන් හතලිහක් ඉදිනොත් විට සයට
 එක් වන ඇබැසි පත් ගණනයි මේ. මේය
 එ ද මැ බැලියැ යුතු වෙයි. තැන හොත්
 ඊලඟ දිනේ ඇබැසි ද එයට මැ එක් වනු
 රැහි. මේ ඇබැසි දෙ සිය හතලිහ බැලීමට
 මැ කො තෙක් කල් ගෙවියැ යුතු ද? එක්
 ඇබැසියකට අඩු ගණනේ මිනිත්තු දෙකක්
 දෙමු තම එ සඳහා මිනිත්තු හාර සිය අසු-
 වක් හෙවත් හෝරු අටක් දවසින් ඔහු
 සොයාගත යුතු යැ; වැනි රැකාසුම වැනි
 ඇබැසියක් වුව හොත් ඒ එකක් බැලීමේ
 අඩු විසින් මිනිත්තු හතරක් වත් ගෙවියැ
 යුතු යැ.

ඊ ලඟට පසු ද වැඩට සුදුකම? ගෙදර
 දෙරේ සිය පවුලේ දරුමල්ලන් ගේ නැ ද
 හිතවතුන් ගේ කටයුතු පසෙකා තිබියේ වා
 තමාට වත් දවසින් පැ පහකුත් ඉතිරි
 නොවන සේ යැ! එහෙත් උගන්වන කල
 මිදිලු! පාලනය කරන්නා නුවණ මට එකකු
 තම පාලනය වන්නාට කා ගේ පිහිට ද?

වෘත්තීය අයිතිවාසි කම් ඇති හෙයින්
 වත්මන් ගුරුවරයාට ද එක්තරු බලයක්
 ඇතැයි පාලනය කරන්නන් සිතුවා ද යි
 නොදනුමු එහෙත් පුවත් පත් මුකවාඩි-
 මේත් ගුරුවරයා ගේ සටට ද අගුළු වැඩුණු
 ද ඒ පැනයක් විසාදෙයි. එ විටැ සියල්ල
 එහෙයි, හොඳ මැ යි තමා!

මේ යැ දූග භතත ගුරුතුමා ගේ අද
 තනුව!

දිසා පාමොක් ඇලුරිදුකි! සැකැපෙන
 තැනා දග ලනු කුමට යැ!

කත කොක් සුද

ක.ගල්ලේ
අමරදාස සමරවීර

'හදවන නැති හෙණහුරුව' කළ අමරදාස සමරවීර උපතින් ලද වාසනාව හිමි නළුවෙක් ද නළු රසසුවෙක් ද වෙයි. ඔහු විසින් කෙරෙහි ගැන්වුණු ඔහුගේ මෑ නළු කිහිපයෙකි. පහත පළ වනුයේ නළුවම අලලා අමුතු මෑ මුහුණුවරකින් ඔහු ලියූ පබ්ලිකේෂන්ය.

'කත කොක් සුද පෙතෙත්තේ ඉගිලෙන විටා ලු' යනු ගැමි පිරිලෙකි. මේ පිරිලි මෑ ගැමියාගේ කලාහුරු බවත් ගැමි මිහිරත් මොහොළුවට දක්වයි.

කිල් වත් අඹරා පිය සලක කත කොකා සුදට දිලෙයි. එය සොබා දහමේ මිහිර ද ගැඹර ද පෙත්වන ලකුණෙකි. එ මෙන් මෑ කලාවට ද හුරු ලකුණෙකි. වෙසෙස්ත් මෑ මේ හුරුව ඇත්තේ නළු කලාවට යෑ යි හගිමි.

එක් අතෙකින් නළු කලාව, උගුලුවනු ලැබූ කත කොකකු මෙන් ගත හැකි යෑ. කොකා ගේ විසිතුරු පෙතෙත්තේ උෟ ඉගිලෙන විටා යෑ. තළයෙහි විසිතුරු ද එය රහ පාතා විටා යෑ.

පිට මතෑ ලාගත් රෙදි කඩක් හෝ - එ බඳු අතෙත්තේ හැරුණිල්ලක් හෝ බරක් හෝ වුව කොක් විසිතුරට කිමෙක් වේ ද? මෑත කඩා-සෙත් හෝ එ බඳු අත් සරසවි පවිත් හෝ බර මෑ කෙරෙහියට වත් තළව ද අර 'කුරුකිම' කොක් විසිතුරු බඳු වෙයි. ලොවෑ පළ නළු රසසුවත් මෑහි දෙනකුට සරසවි පවෙක් ආච්ඡේ ද? සමාජය පිලිගත් හතෙක් හෝ වි ද උතට? නෑකි.

කත කොකා ගේ පියාපත් වටපිටාවට හරි ලක ලෙස සොබා දහමින් ලද දුඹුරු පෑහා ඇත්තේ යි. ඒ දුඹුරු පියාපත් යටා කිරි සුදු පියාපත් සහවි ඇත්තේ යි. උෟ පියා හඹන විටා පෙතෙත්තේ මේ සුද යි.

කත කොකා වෙල් ලියාදිවලා සිටින විටා උෟ අපට නොපෙනෙනුයේ අප ඇත්තේ කණ

විසින් නො වෑ අප උෟ දෙන වුවමනාගෙන් නොබලන විසිකි.

කත කොකාට තියුණු ඇත් සුවලෙක් වේ. මිනිසාට ද පියෙව් දෙ ඇතෙක් ද නුවණැසෙක් ද වේ. එහෙත් ලක් දතත් නළු කලාව දෙසෑ බලනුයේ කත කොක් ඇසින් නො වෑ කණ කොක් ඇසිනි. කත කොකා කණ කොකා යෑ යි කියන්නා ගේ ඔහු තුමු නළු කලාව ද කණ යෑ යි තමන් ගේ ඇතෙහි කණ තියාව හළුවට පවරනි. 'කණ කොකා ගෙ සුද කිවා වගෙයි'

හොදුරු බිම් දුටු විටා හියක් ගේ බිම්ට හිස්නා කොකා බිහිසුණු සැටියෙකින්, තෑත තද කෙලවරෙකින් හදිසියේ නිමා මින නළුවක් මෑකි වේ. කත කොකා කෙමෙන් තෙමෙන් ලියාදි කරා පාත් විම සුව ගේ නිමාවට පත් වන නළුවක් මෑන්නෑ.

නළුවක් පොතක් ලෙස තිකුත් වුණු පමණින් ඒ නළුවක් විශෑ නොහැකි යෑ. එ කලා ඒ කතන්දරයෙකි. තියම නළුවක් විමට තම ඒ කෙරෙහි ගැන්වියෑ යුතු මෑ යෑ. එ විටා යෑ ඒ උගුලුවනු ලැබූ කත කොකකු බඳු වනුයේ.

නළු කලාව ගෑතෑ අඩ මල් රොතක් සෑ ද නොදත් දත, නළුවක් කියවෑ එහි ඇති හොද නොහොද කියාපෑම වෙල් යායෙකෑ තියරක් මතෑ බක තපස් රකින කත කොකකු දෙස බලා ඒ ඉරියව්වෙන් මෑ උගේ විසිතුරු පෑම මෑකි යෑ.

මෑත සුගයේ හෙලදිවෑ මුල් මෑ තාභගම් රසසුවෑ සරසවි පට ලද්දෙක් නො වේ. හේ

කම්මල් කරුවෙකි. කම්මලේ යකඩ තලමින් මැ හෙතෙමේ ඒ තැළුමෙන් යකඩය පණ ගැන්වූ සේ නාඩගමින් කලාව ද පණ ගැන්වී යා. එහෙත් ඔහු ගේ නාඩගම මැ 'කොපි' කොටා පෙන්වන්නට සරසවි පටි ලද්දන් තැන් කිරීමෙන් පෙනෙනුයේ එ ද නුගත් කම්මල් ඇදුරා ගේ කලා රසයට ද වඩා මෙ ද උගත් යා යි සැලකෙන මේ සරසවි පටි ඇදුරන් ගේ කලා රසය බෙහෙවින් මැ දිලිසු බව යා; බිලිසු බව යා.

කන කොකා පිය සලන අඹර ගබ නළුවා රහත පසු තලය වේ; හමන පවන කරෙලිය වේ. කොකා සලන පියාපත් නළුව පෙරින් පෙරට පවුණුවන, තැනට සරි ලන දෙ බස් ඇති රැහුම යා. කොකු ගේ පියා පත් අඹර ගබ මැදට යාම නළුව පියෙත් පියට තළු ගැබර කරා යාම යා. පිය සලන විටා උගේ උස් පහත් වන සසල ගතියෙන් යුතු සැරැම නළුවේ එකින් එකට මාරු වන වෙනස් වෙනස් ගැටීම් යා. උතු තෙත් යුවල බමවමින් ගොදුරා බිම් සෙවීම නළුව උකුසු විවිසු ඇසින් සමාජය දෙස බැලීම යි. මේ සියලු කොත් ඉරියව්වට පණ දෙන උගේ පණ කෙත්ද නම් සියලු නළු ඉරියව්වට පණ දෙන නළුවා යි.

නළුවකුට වනාහි පණන ගුණය ඉතා ඇවැසි යා. කොටින් මැ නළුවාට පණ බියා

යුතු යා. කළුව සරා වනුයේ නළුවා ගේ පණ කද උඩා යා. නළුවා ගේ පණ හිත නම් මුළු නළුවෙහි මැ පණ හිත වේ. අඩ පණ කොකා ගේ අගස් ගමනේ කවර නම් විසිතුරෙක් ද?

කන කොකා ගේ ඉගිලුම් විසිතුර බලා කළු කපුටාත් ඒ විසිතුර පාත්තට ඉගිලී ගත් තැනත් මේ 'කොපි' කරුවන් ගේ තැනත් එක් බලු යා.

අපේ ඇතැම් පටි දරුවෙක් විදෙස් සිසුනාවක් (ශිෂ්‍යානියක්) ලබා විදෙස් සමාජි යන්තර සිතූණු විටා මේ කළු කලාවට වදි. වැඩේ හරි යයි. විදෙස් ගොස් මෙ දෙස් වදින්නේ 'හිබුණු ටිකත් නැහැ බොහෝ අම්මෝ!' යි නියාගෙනා යා. මෙ වැනි සිදුවීම කිහිපයක් මගේ දකුණතා දබරැගිල්ල දිගු කොටා වම් අතා දබරැගිල්ලෙත් ඔබ ගේ පිට මැදට ඇතැ ඇතැ මට පෙන්වියා හැකි යා.

සැබැවින් මැ සරසවි පටින් තළු කලාව මැනීම කම්බ පටින් රට මැනීම වැනි කිරියාවෙකි.

කන කොකුකට හි සැර නොවිදිත්තා. සිහිති කැටයක් විසි කල පමණින් උන්, උන් ගේ තවුස් දුකැනින් මිදෙත් මැ ඔබටත් අහසේ කන කොක් සුද දැකියා හැකි යා.

වෙනස

බමරා ආයේ ය.
 අඳුර බැල්මක් හෙළයේ
 සිම්බේ; රොන් ගෙන ගියේ
 මල එ ලෙස ය, එ තැන ම ය.

මිනිසා ආයේ ය
 අඳුර බැල්මක් හෙළයේ
 සිම්බේ; එ පැලැද ගියේ
 දුන් මල මලට වත් නැති.

—වික්‍රා ආලෝකෝඩ

ලක් ඉතිහසට රුකුල - 9

කමල් කිලක

දෙටු (G. C. E) පෙළ සඳහා යි.

ආර්ථික සංවිධානය

(1) දහ නව වැනි සියවසේ මුල

ශාඛා
කක්ක
කාපි
ආර්ථික
පැවැත්ම

- (i) ආර්ථික වශයෙන් සාමාන්‍ය - පොම්ප ගම්.
- (ii) වි දැනි තරම් නො විණි.
- (iii) අඩු පාඩුවලට අත් නොයෙක් ආහාර.
- (iv) ලුණු කරවල පිලිබඳ අහසත්-තර වෙලෙදුම පමණි.
- (v) ගම් සමීඛන්ධ වූයේ අහිපාර වලිනි - පදික වෙලෙදුන් හා රජයේ කිලදරුවන් ගේ වුවමනාවට.
- (vi) පිට රට යා වූ බඩු - කුරුඳු, මුතු මැණික්, රැන් දත්, පුවක්
- (vii) මෙ රටට ගෙන්වූ දෑ - රෙදිපිලි

(2) දහ නව වැනි සියවසේ කෙලවර

විදේශ
කිරියාන
ආර්ථික
පදනමේක

- (i) වැටිලි දියුණුව - කෝපි, සින්-කෝතා, තේ, රබර, පොල්. ඒවා පිට රට ද යා වූයේ ය.
- (ii) පිට රටින් ගෙන ආ ආහාර හා රෙදි පිලි භාවිතය. ගෙවන ලද්දේ මෙ රටින් පිට යා වූ වෙලෙදු ද්‍රව්‍යවලිනි.
- (iii) තොටුපලෙන් යන, එන බඩු-වලින් ගත් බදු රජයේ ආදා-යමට එක් විය.

(3) ආර්ථික ක්‍රමය වෙනස් වීමේ ප්‍රතිපල

- (i) මහ මාර්ගය හා දුම්රිය මාර්ග තැනීම
- (ii) තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ ක්‍රමයක්.
- (iii) ගම් අතර සම්බන්ධයක්.

- (iv) අලුත් වෘත්තීය දැනි වීම
- (v) ඉංගිරිසි අධ්‍යාපනය එක් වීමෙන් ඉංගිරිසි උගන් මැද පන්තිය බලපෑම.

කුරුඳු

1. 17 වැනි සියවසෙහි පිට පිට රට යා වූණු ප්‍රධාන ද්‍රව්‍යය
 2. ආංඩුවේ තනි අයිතියෙක් විය
 3. 19 වැනි සියවස දක්වා ප්‍රධාන වන-යෙන් යුරෝපයට කුරුඳු සැපයුවේ ලංකාව යි.
 4. ලන්දේසීන් ලත් වාර්ෂික ලාභය - 200 %
 5. 1802 - ලංකාව යටත් විජිතයක් වීම. ආංඩුව සිය කුරුඳු වෙලෙදුමේ අයිතිය පවුම් 60,000 ට සමාගමයට විකිණී ය.
 6. 1814 - මුදල පවුම් 1,01,000
 7. 1821 - කුරුඳු පිට රට යා වීමේ බලය ආංඩුව සියතට ගනී.
 8. 1827 - 1832 ලාභය පවුම් 1,15,817.
 9. 1832 - කුරුඳු වතු ජිනිනීමේ කෝප්-තාවක් (කෝල්බර්ක්)
 10. කුරුඳු මිල බැසීම නිසා ගැනුම් කරුවෝ අඩු වූ හ.
 11. 1846 තෙක් කුරුඳු වතු රජය සතු විය.
 12. 1846 - මරදනේ වතු කිහිපයක් හැර සෙසු වතු විකුණත්තට හැකි විය.
- 19 වැනි ශත වර්ෂවල දී කුරුඳු වෙලෙදුමට වූ දුෂ්කරතා
1. 1835 ක් පසුත් අන් රටවලින් වූ කරගය වෙලෙදුමේ සරා බව දුටුවෝ ඉන්දියාවේ හා ජාවාවේ වතු විවෘත කළ හ.
 2. කුරුඳු වෙනුවට ගත හැකි කැසියා සුලබ වීම - දකුණු ඉන්දියාව, පෝ දිග ඉන්දිය

දුපත්, පිලිපපින් දුපත්, විනය.

3. කුරුඳු සදහා විදේශගත තීරු බද්ද රු 1 - සිලිං 3.

4. කම්කරු කුලී.

මිල බැසීම

}	1835 රු 1 සිලිං 9 පා 9
	1840 රු 1 සිලිං 5
	1845 රු 1 සිලිං 3 පා 9
	1855 රු 1 සිලිං 1 පා 3

කැසියා—1835 —> 1855 - රු 1 සිලිං 1 —> පා 6 තීරු බදු අඩු කල නොහැකි විය—> කෝල්බරුක් යෝජනා අනුව රජයේ ප්‍රධාන ආදායම් මාර්ගය.

1841 — තීරු බද්ද සිලිං 2

එහෙත් (i) කුරුඳු මිල ද බැස්සේ ය.

(ii) කවුරුත් කැසියාවලට හුරු වූ හ. (රු: 1 පැංස 8) ආංචුකාරයා හේ අනුමැතිය ඇතිව තීරු බදු තැනි කරන ලෙස වතු කරුවන් කල ඉල්ලීම බ්‍රිතාන්‍ය ආංචුව නො පිළිගනී.

1848 - තීරු බද්ද පැංස 4.

එහෙත් කුරුඳු මිල සි 2 පා 6

1853 - තීරු බද්ද තැනි කිරීම කල් ගත වුවා වැඩි විය. බාල වර්ෂයේ කුරුඳුවලට පුරුදු වූ සුරෝපිහු ලංකා කුරුඳුවල ඉස්තරම් බවක් නො දුටු හ.

1860 — ලාභ වර්ෂයේ කුරුඳු පිට රට යෑම.

1890 — පිට රට යෑම රු 20,00,000 —> පවුම් 91,000 (1830 රු 5,000 —> පවුම් 1,00,000)

1943 — රු 40,00,000 —> පවුම් 2,85,000

කෝපි

1. ලන්දේසිහු කෝපි වෙළෙඳුම් සිය තනි අයිතිය කැරැගත් හ.
2. මුදුකරයේ පසන් දේශගුණයන් අයෝග්‍ය වූයෙන් කෝපි වගාව දියුණු කිරීමට ඔවුන්ට නොහැකි විය.
3. කුරුඳු ජාවාරම් නිසා ඔවුහු කෝපිවලින් වැඩි යමක් බලාපොරොත්තු නො වූ හ - අවු: 1 පිටරට රු 1,00,000.

ලන්දේසි සුභය

4. පෙර සිටි බ්‍රිතාන්‍ය ආංචුකාරයන් වැයම් කල් වැසියා හේ දිවිය සැපවත්

කිරීමට හා අය වැය තුල්‍ය කිරීමට ය.

5. විශාල වතු වැවිම්ව වත්කම් වූයේ සුරෝපිසියකට පමණි.

6. කොළොඹින් බැහැර වතු අයිතී කාර ගැනීම සුරෝපිසියකට නගනම් කල නිතිය මේවලක්වි විසින් අවලංගු කැරැණි. —එහෙත් මුහුදු කරය නුසුදුසු විය

7. කෝපි වගාව දියුණු කිරීමට නියම තැනක් දරන ලද්දේ මහසුමර යටත් කිරීමෙන් පසු ය.

[විශේෂයෙන් බාක්ස් ආංචුකාරයා උතන්දු විය.]

8. 1823 — සුරෝපිසියකු සතු පලමු වැනි කෝපි වත්තා ජෝර්ජ් බර්ඩ් විසින් ඇරැඹිණි.

9. 1832 පසු රජයේ නිලදරුවෝ වැවිල්ලට බැස්ස හ.

කෝපි වෙළෙඳුමට වූ දුෂ්කරතා

1. උසස් වූත් මිල අඩු වූත් කෝපි ඉන්දීය දුපත්වලින් ද ලැබිණි.
2. වහල් මෙහෙය නිසා ඔවුන්ට පහසු විය. ඔවුන්ට පුරුද්දෙන් ද වී ය.
3. ලාංකිකයා හේ ක්‍රම අරපරිස්කම්ව හෝ අඩු වියදමට මහෙක් නො වී ය. — පලපුරුදු තැනි කම.
4. ලංකාවේ වාහන කුලිය අධික විය. රු 1200 —> ගාස්තුව පවුම් 11 සිලිං 15 එහෙත් බටහිර ඉන්දීය දුපත්වල වැවිලි වර්ග ආසන්න ව පැවැතියේ ය.
5. බටහිර ඉන්දීය දුපත්වල සිට ලාංකිකයට තැව් මාර්ගය ලංකාවේ සිට වූ මහට වඩා කෙටි ය.
6. ලංකින් කොටුපොල් ආයාන තීරු බද්ද බ. ඉ. කෝපි —> පැංස 6 / රු 1 ලංකා —> පැංස 9 / රු 1

කෝපි ව්‍යාපාරය නැතිවීම හේතු

1. බටහිර ඉන්දීය ක්‍රම උගත් ආර්. බී. පිලිලර් මහතා සිය වැවිලිවලට ඒ ක්‍රම යෙදී ය. තෙස්සෝ අනුගමනය කල හ. (1837)
2. 1833 දී වහලුන් නිදහස් කිරීම නිසා

බවතිර ඉන්දිය දූපත්වල බැලු හිතයෙක් විය.

3. වතු මධ්‍යස්ථානයක් කොළඹ හා යා කැරෙන මහ මං හා දුම්රිය මං කැනීමෙන් ගමන් පහසු විය.

1821 - කොළොම් මහනුවර මාර්ගය නිම විය.

1832 - උබරට ප්‍රධාන කහර ඊට සම්බන්ධ කැරීණි.

පවුම් 11 සි 15 - පෙර කුලිය / පවුම් 1 - පසු ව.

4. 1838 ලංකා කෝපිවලට තීරුව පාංස 6 විය.

5. මත් පැනට විරුද්ධ කැරැණි උද්ඝෝෂණය නිසා සුරෝපයේ කෝපි වැඩියෙන් වුවමනා විය.

6 උබරට පොදු කෝපි වතුමලින් වැනෙන්තට විය.

1836 - කෝපි අක්කර 4 000

1848 - කෝපි අක්කර 60,000

1847 කෝපි අර්බුදය

1. අත් රටවල් ද කෝපි කරනයට බැසීම - බ්‍රිටිෂ්, ජාමාව.

2. ලංඛන් නුවර කෝපි නිෂ්පාදනය වුවමනාවට වැඩි විය. ඒ නිසා මිල බැස්සේ ය.

1844 - හො 1/සිලින් 100/ 1848 - සිලිං 45 / 1849 - සිලිං 27 නිෂ්පාදන මුදල අධික නිසා ලංකාවට ලාභ ලබාගත නොහැකි විය.

3. ලක්දිව නිෂ්පාදන මුදල වැඩි විය.

(i) බොහෝ දෙනා කෝපි වැවිලි පටන් ගත් හ. එ හෙත් යෙදු ක්‍රම අධික වියදමට තුඩු දීති.

(ii) කම් කරු හිනය.

(iii) කරත්ත හිනය.

4. ලොව පුරා ආර්ථික අවතමනයක් විය. ඒ නිසා අගහපත් කල්හි වැවිලි කරුවන්ට ණය මුදල් හඟ නොහැකි විය.

5. 1843 - පවුම් 15,000 ට ගත් මත්තෙක් 1847 දී පවුම් 440 ට විකුණන ලදී. රජයේ ආදායම ද පහත ගෙලීණි. [බදු සමුදායක් පැහැටුණේ මේ හෙයිනි.]

1851-70 කෝපි සුභය උදාව

1. සුදුසු ක්‍රම වැවිලි කරුවන් විසින් යෙදිණ.

2. කම්කරු හිනය මහ හැරීමට ඉන්දියානුවෝ හෙත්වනු ලැබූ හ.

3. කරත්ත ගණන ද වැඩි විය.

4. කෝපි භාවිතය මුළු සුරෝපයේ ම පැතිරිණි. ලංඛනයේ කෝපි මිල කැඩිණි.

1850 - හො 1/සි 41/1856 - හො 1/සි 44

5. පිට රට යැවූ ප්‍රමාණය වැඩි විය.

1850 - හො. 5,06,000.

1870 - හො. 10,00,000.

6 මාර්ග ප්‍රවාහන පහසුව වැඩි විය.

7. 1863 මහනුවරට දුම්රිය මාර්ගයෙක් ඇරඹිණි. 1867 දී හමාර විය.

මේ ක්‍රමය වඩා ඉක්මන් වූත් සුරක්ෂිත වූත් එකෙක් විය. - රජයට ආදායම් මගෙන් ද විය.

1871 - පේරුදෙණියේ සිට නාවලපිටියට දුම්රිය මාර්ගය. 1885 - කානු මහ දක්වා දිගු කැරිණි. - මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ ද දුම්රිය මාර්ග ඇති විය.

අමතන් කෝපි අර්බුදය

(i) කෝපි කොළය යට රතු ලපයක් ඇති වීම - ඒ අමතක කැරිණි.

(ii) උද්භිද්‍යයකගේ අධ්‍යක්ෂක ආචාර්ය න්වසිටස් තෙමේ මෙය පිලියම් නොකළ හැකි රෝගයක් ලෙස තීරණය කළේ ය - ඒ ගණන් නො ගැනිණි.

(iii) 1868 - කෝපි රෝගය දුස්සාධය විය. අස්වැන්න අඩු විය.

(iv) 1875 - දී විදේශගත ප්‍රමාණය - හො 8,54,000. 1889 - හො 1,80,000.

(v) ජාමාවට මේ රෝගය ම විය. එහෙත් බ්‍රිටිෂ්ට නො විය.

කෝපි අර්බුදයේ ප්‍රතිඵල

1. වතුමල ද ගෘහ නිමාණ ගමන සේවාමල ද, බැංකු හා වෙළෙඳ සංගම්මල ද රැකි රක්ෂාවලට පහර වැදිණි.

2. පිට රටින් ගන්නට වුවමනා ද සඳහා මුදල් කැඩි විය.

3 රජයේ ප්‍රධාන ආදායම් මාර්ගය වූ කෝපිවලින් ගත් තීරු බද්ද කැඩී විමෙන් වාරි ව්‍යාපාර නවත්වුම, පාසල් හා ගිලන් කල් පැවැත්වීම අපහසු විය.

පාරිභාෂික පටලාවිලේල

රජයේ බස සිංහලය වූ ද සිටැ සිංහල සිප් වදන් වෙනුවට කිසි බසකට තැනි 'පාරිභාෂික ශබ්ද' යන්නෙන් සිංහලයා පිටැ පැටැවෙන්නේ යි.

'පාරිභාෂායෙන්' වැඩ ගන්නට තැනැත්තුවෝ අවුලෙන් අවුලට මැ වැටුණෝ යි. එහෙත් 'පාරිභාෂාව' රකින්නට සමහරු තැන් දුරු හ. උනට නිසි පිළිතුරු සපයන්නට දෝ රජයේ විදිලි අදිකාරියන්, ලංකා පිටිතෙල් මවුල්ලන් සුසුසු හෙළ වදන් තනා වැඩට ගත් හ.

ඒ හෙළ සිප් වදන් හැකි තරමින් රටට දෙන්නට ගත් තැනෙකි මේ.

(හිඟ කලමිනි.)

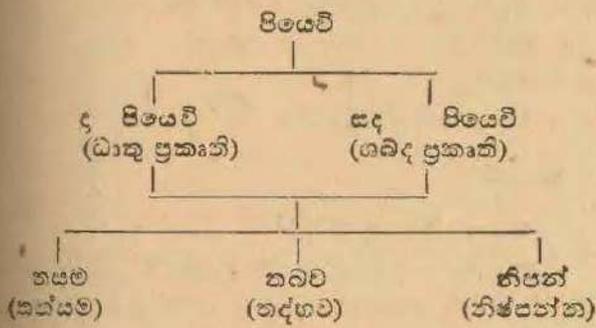
tele-kinesis	තෙලසැලිය	test, Insulation	වෙනුරුම් දික්සුම
telemeter	තෙලමනුරයි (2)	testing voltage	දික්සුම වෝල්තතාව
telemetric	තෙලමැනුරුම්	test reports	දික්සුම් සැළස
telemetering	තෙලමැනිරීම	tertiery	තෙවැරිය; තෙවැරි (තෙ+වැරි)
telephone	තෙලපවසයි (1)	tertiery winding	තෙවැරි එකුම
telephone	තෙලපවසුව - තෙලපවසු	testoscope	දිලිනිය; දිලිනි (දිලි+ඉනි)
telephonic	තෙලපැවැසුම	tetrode	සිදෙරුව; සිදෙරු (සි+දෙරු)
telephony	තෙලපැවැසියාව	tetrode, bean	කිඳු සිදෙරුව
teleprint	තෙලපහසයි (1)	toermal	තැප්සුරු
teleprinter	තෙලපහසුව; තෙලපහසු	thermal convertor	තැප්සුරු පිරිවිටනය
telescope	තෙලික්සුව; තෙලික්සු (තෙල+ඉක්සු)	thermal cut-out	තැප්සුරු සිදහපව
telescopic	තෙලික්සුසුරු	thermal meter	තැප්සුරු මනුරුව
telestar	තෙලතරුව	thermal power station	තැප්සුරු බලපොළ
tele-typewriter	තෙල-යකුරුලියනය	thermal relay	තැප්සුරු පිලිවරුව
televise	තෙලදිස්වයි (1)	thermal trip	තැප්සුරු මිදුම
television	තෙලදසුන; තෙලදසුන්	thermo-coupl	තැප්දැඳිය; තැප්දැඳි
television, wired	තැනැදු තෙලසදසුන	thermo-junction	තැප්-සන්දිය; තැප්-සන්දි
tele-writer	තෙලලියනය; තෙලලියන	thermo-pile	තැප්පිල; තැප්පිලි
tell-tale lamp	පවසු පහන; පවසු පහන්	thermostat	තැප්සිටුව; තැප්සිටු
tension Electrical	විදිලි සැරය	thread	පොටලයි (1)
tension, extra high	ඉවැඩි සැර	thread	පොට
tension, extra low	ඉ-අඩු සැර	threaded	පොටල
tension, high	වැඩි සැර	three pin	තෙ-ඇණ
tension	අඩු සැර	three plate cooker	තෙතැටි උයන
tension, medium	මැදි සැර	three phase four wire supply	තෙතලා - සිව්පත් සපයුව
terminal	නිමාව; නිමා	three phase three wire suply	තෙතලා තෙපත් සපයුව
terminal-negative	රිණ නිමාව	tie	බඳි (5)
terminal positive	දින නිමාව	tie rod	බැඳි රිට - බැඳි රිටි
terminal, voltage	නිමා වෝල්තතාව	tier type terminal box	මහල් පන්නයේ නිමා කැබල
terminate	නිමවයි (1)	timber	දුව
test	දික්සයි (1) (අදි+ඉක්ස)	time-base	කල්පදනම; කල්පදනම
test	දික්සුම - දික්සුම්	time-base circuits	කල්-පදනම් සැරි
test condotion	දික්සුම් තකුව-දික්සුම් තකු		(ඉතිරි යි.)
test, high voltag	වැඩි වෝල්තතා දික්සුම (අදි+ඉක්සුම)		

නිපන් පියෙවිය

අරියෙන් අනුබුදු

මේ ලිපිය 'සාහිත්‍යය' සඟරාවෙන් ඉපිටුකෙකි. ලිපිය පළ වී වසරක් ගිය තැනැ මොරටුවේ සාහනතිලක පඩි හිමියෝ මෙයට පිළිතුරු ලිපියක් 'සාහිත්‍යය' සඟරාවෙන් මැ දුන් හ. හිමියන් ගේ ඒ ලිපියට පිළිතුරක් ලබන උඩියෙන් එයි.

හෙළ බසේ පියෙවි ගැනැ සිදත් සඟරා කරුවන් කළ බෙදුම මේ වෙයි.

පියෙවි තම වදන් මුල් යා. කිරිය මුල් ද-පියෙවි තමිනුත්, තමු මුල් සද - පියෙවි තමිනුත් ගානෙයි. මේ දෙ පියෙවි මා නිපාදි-යාව අනුවා තසම, තබව, නිපන් යනුවෙන් බෙදෙයි.

සිදත් කරුවන් ගේ කැඳිත්වීම අනුවා මගද, සකු දා බස්හි පියෙවි හා සම වූ හෙළ පියෙවි තසම (තත්සම) වෙයි; බිඳුණේ තබව (තද්භව) වෙයි; කිසි අත් බසෙකා පියෙවි හා මුදුනුවූයේ හෙළ දිවෙහි මා පළ වූයේ නිපන් (නිෂ්පන්ත) යා.¹

නිපන් සද පියෙවියට නිදසුන් විසින් සිදත් කරුවන් දී ඇත්තේ කොළොඹ, කරළ

යන දෙ වදන යි. අපට ගැහි යන පරිදි එහි නිපාදියාව මේ වෙයි.

කොළොඹ

කොළ + අඹ < කොළඹ < කොළොඹ.
කොළ නම් කෙළවර යි. අබෙහි කොළා වූයේ හෙවත් දියෙහි කෙළා වූයේ හෙවත් දියෙහි කෙළවරෙහි වූයේ තොටමුණ යි; වරය යි.

පාරකුම්බාවන් ද කොළොඹ තොටමුණු ඇතෙහි යොදා ඇති²

කරළ

කර + සළ > කරළ
කර නම් නළව යි. සළ නම් රෙදි යි. එ කෙසින් කර සළ නම් නළවට අදින රෙදි යි.

කර සළ > කරළ වූයේ රදදු < රදු වූයේ යා කර යනු නළ ඇත්හි යෙදුණු භාත් වේ ද හෙළ බසේ? වෙයි.

කර+ළු < කරළු (=තළු එළි කරන තැන), කර+අසුරුව < කරසුරුව < කබතුරුව (=තළු අවුරන තිරය), කර හල් සොඬ < කර හල් සොර < කරල්සොර³ (=තළු හල්හි හිඳු වූ කැකැත්තා) ඇ තත්හි වෙයි.

1. සිදත් සඟරාව, සන් අභියර 15, 16, 17, 18
2. තමවූ කුලුණින් බැසැ-බියකර සසර සයුරේ, බමන මුළු සන් වග සෙන් - කොළඹට අලෙ' වහන්වා (රු. ම.)
3. මිත්සෙන් කරල්සොර (නිකාය සංග්‍රහය)

හෙළ බසේ නිපන් පියෙවිය සබදින් අපේ බොහෝ විෂයන් විසින් කැරුණු මරදෙකි. එ නම් හෙළ බසේ මා බස් යා යි ඔවුන් සිතූ සකු පාලී ඇ බසින් අපේ නිපන් පියෙවි පවා බුන් සේ යාලාකීම යි හෙළ බසට ඉංගිරිසියෙන් විශරණයක් සැපයූ ජරමන් මහ උමදා විල්-හෙල්ම ගයිගරයන් පවා මෙ දෙසින් මිදුණ හ යි තො කියා හැකි යා.⁴

ගයිගරයන් ගේ මේ බිදිලි නියාව කො නරම් විහිළුවෙක් ද යන බව විසන් කුමරතුඟු මුතිදසුන් විසිනුදු පෙන්වා දෙන ලද්දෙකි.

“මුළු, මුළුලු යන දෙක මා මනොපාද්ධියාය ගෛගරයනට එක යා. එ පමණෙක් ද? මුළු යන්න සංස්කෘත ‘සමුළු’ යන්නෙන් බිදුණු සේ සලකන පමණට මා මේ මනොපාද්ධියායෝ සම්මුළු වෙති. බබට අත දී තිකම් මා “එකෙයි” කියන නිවට සිංහලයන් ඉන්නා මේ කාලයෙහි කුමක් තම තො කියා හැකි ද? සිවලාට තම වන ‘ක්‍රොණ්ටා’ යන්නෙන් සිංහල කොට නාමය පැමිණි සේ සලකන මනොපාද්ධියායන් ‘සමුළු’ යන්නෙන් නො වා තිකම් මා ‘මුළු’ යන්නෙන් මුළු යනු පැමිණි සේ නොපෙන්වීම වේ ද පිදුමය! (සුබස 1 වෙළුම 13 කලබ 187 පිට)

සකුයෙහි වලකාට තම වන ‘හල්ලුක’ යන්නෙන් සිංහලයෙහි බල්ලා බිදා-භැන්ම ද විහිළුවක් බව මා දැක්විණ.

අපට පෙනෙන සැටියට මේ කොට බලු, වලස් ඇ නිපන් පියෙවි යි.

ඇතෙහි කොට ඇති හෙයිනි කොටු තම. කොටු+ඉ < කොටි.

බලනුයේ බලු. බල + උ < බලු. මේ දෙ තන්හි මා ඉ, උ, තමිදුනු (තද්ධිත) පස යි.

වල්+වස් < වලස්. වලෙහි වසන්නා යනු යා ඇත.

හෙළ බසට බිදි ඇ සේ ගයිගරයන් සලකන පියෙවි කිහිපයක් මෙහි ලා විමැසිල්ලට ලක් කරමු.

සකු	මහල
කර්ඞුර	කබර
අංගාර	අඟුරා
ගම්හිර	ගැඹුරා
ගම්හිර?	කුඹුරා
කොටුමික	} කෙලෙඹ
කුටිමික (පාලී)	
පරිත්‍රාණ	පිරිත්
සමුදු	මුහුදු
සංවත්සර	} අවුරුදු
සංවත්සර (පාලී)	
කරිත්	කිරි
සිංහල	} එළු
සිහල (පාලී)	

කබර

කා + බර < කබර⁵

නා නම් පොත්ත යි (සමයි). බර නම් පුල්ලි යි. එ හෙයින් කබර නම් සමෙහි එම පුල්ලි යි.

වේ ද පොතූ ඇතෙහි ‘කා’ යන්නෙන් හෙළ බසේ? වෙයි. පොත්ත රුදුරා වූයේ යන ඇතැති කුරුදු (කා + රුදු < කුරුදු), බොල් (ගන) පොතූ ඇතැති කබොලු (කා + බොලු) එ බදු පොත්තක් ඇති ඇයා යන ඇතැති කැබැල්ලාලා (කා + බොලු + ඇයා) ඇ තම විමසන්නා.

පුල්ලි ඇතෙහි ‘බර’ සදෙක් ලැබෙයි ද? ලැබෙයි. දෙ බරාට එ නම වූයේ සිරුරෙහි ඇති දෙ පුල්ලිය සලකා යා. දෙ + බර < දෙබර.

4. A Grammar of the Sinhalese Language by Professor Wilhelm Geiger, Ph. D (Pgs. 13-91)

5. මෙහි ඇත්තේ ලුහු ඝන්දිය (හුස්ව යන්ධිය) යි. මා + ගෙන් < මගෙන්, ඇ + වෙන < ඇවෙන, වී + අට < වියට, රෑ + සිරි < රෑසිරි ඇ තන්හි සේ යා.

අනුරූ

අග (කිත්ත) කරනුයේ අග + කුරූ < අනුරූ < අනුරූ⁶

අදත් ලොකොඋණු කිරීමේ දී කටයුත්තෙහි වුව මනා සැර හිනි මොලවනු සඳහා, බාහෙතෙකුයේ දර තො වෑ අනුරූ යි.

භෑමුරූ

ගජ + කුරූ < භෑමුරූ < භෑමුරූ

ගබට - ආකුලට, වන බව යැ භෑමුරූ නම්. වල, වල, දීය ගුණ, හඬ දෑ හෙළු තත්ති දු භෑමුරූ නම් මේ ආකුලතට වදනා බව මැ යි.

කුමුරූ

"ගමහිර" යන්නෙන් භෑමුරූ දෑ හ යි කියන ගයිගරයෝ කුමුරූ යන්න ද ආකෑම් විද්‍යා මේ 'ගමහිර' යන්නෙන් මැ බිඳී දෑ සේ පිතවී. මුළාවෙහි, නිපත් පියෙවිසක් වූ කුමුරූ යන්නෙහි නිපැදියාව මේ වෙයි

කම + කුරූ < කුමුරූ < කුමුරූ⁸

කම් හෙවත් 'කර්මාන්ත' කරන තැන යි ඒ. එ ද හෙළයන් කල මහ මැ කම නමා හොපි කවී.

කමන යනු ද මේ බඳු මැ නිපත් පියෙවියෙහි. කම + අත < කමන, අත නම් 'අත්තය' හෙවත් කෙලවර යි. එ හෙයින් අවසන් කම කැරෙන තැන යි කමිත.

කෙළෙහි

කොළොඹ නම් කොටමුණ යි. කොළොඹ වූයේ (කොළොඹ+ඉ) කෙළෙහි යි. වෙළෙන්දුව නම්.

ගමහි වූයේ (ගම+ඉ) ගැමි, නුවර වූයේ (නුවර+ඉ) නියැරි, ගොඩෙහි වූයේ (ගොඩ + ඉ) ගෙඩි දෑ මේ නියැරිත් නිපත් වෙන නම් යැ.

පිරිත්

පිරිසෑ යුතු පිරිත් යැ.

පිරි + ඉත් < පිරිත්.

මෙහි පිරිම නම් පිරිවැහීම හෙවත් පිරි-වෘතතා බව යි.

සැරිය යුතු පිරිත් (වාරිත්‍ර), වැරියා යුතු පිරිත් (වාරිත්‍ර) දෑ ද මේ සේ නිපත් අසුරා සලකන්නා.

මුහුදු

මද (දිය) ඇතියේ මද + උ < මුදු යි. මහ + මුදු < මුහුදු.

මහ දිය කද ඇති නිසයි මුහුදු නම්.

ගංගා

ගංගා යනු ගයිගරයකට සතු පදයෙකි, එහෙත් අප දන්නා සේ ඒ හෙළ නිපැදියාව දක්වන පදයෙකි.

ගම් යනුයේ ගම් + ගා' < ගංගා.

ගංගා අසලා මැ පැරැණි ගම් පිහිටි බව පිළිගත් සැබෑවෙකි. එ හෙයින් ගංගා ගියේ ගම් ගොඩවල් මැදිනි. මේ කරුණ සලකා පැරැණි-ගත් ගංගා එ සේ නම් කල හ යි සිතියා හැකි.

අමුරූදු

වරූ නම් වාරය යි. හිරූ වටා පොළොව වරක් යෑම යි ඒ.

6. හෙළ බසට වෙසෙහි වූ අඩ අනුකූලතාව සන්දිය මෙහි වෙයි. දියබ < දියබ, වීලද < වීලද, තරග < තරග දෑ තත්ති දු මේ ඇති.
7. "ස්වරෙ සත්තෙ ව නාහො වී - ත්‍රිපු ගමිහිර තා ශ්‍රහා"
8. කුමුරු, ගැමිබර් දෑ ඉපැරැණි වහරේ එයි. එ සේ ලියා කුමුරු, ගැමිබර් දෑ විසින් කියැවූ සේ යැ. ඔ කුර එ ද අකුරු වැළේ නො වී. කියමු, හෙළිල්ලමු, නො පෙළෙමබ් දෑ (සිහිරි පැදි) දමබදිවහි, වැමිබන්, කුමුරුට දෑ සෙල් ලිපි. ඔ කුර ආයේ ද පසු වෑ යැ. දඩ (4 මිහිදු). පිඩ පයයට (5 කසුබු)
9. ගා, ගානි-ගිය, ගිය යැ යි වර නැගුණු ගා ගමන්හි දසුවක් පැරැණි හෙළ බසෙහි වූ සේ යැ. අද ඉන් ඉතිරි වී ඇත්තේ 'ය' ගමන්හි දසුවට ගිය කල් රු විසින් ලැබෙන ගිය, ගිය, යන රු පමණෙකි. එහෙත් ගජ ගා වත්තම, උරග, කුරග, හරග දෑ තත් පැරැණි වහර දක්වයි.

වරු මෑ වරුතු හි¹⁰
 වරුතු < වුරුතු < වුරුදු.¹¹
 වුරුදු මෑ අවුරුදු හි.

කුරණ < අකුරණ වූ කන්හි වනු ද මේ නියර හි. මෙහි 'අ' උපසග හි.

කිරි

අලියාට තම වන 'කිරි' යන්තක් හෙළ බසෙහි වන බව සැබෑවි. ගයිගරයන් කියන්නා සේ එය සකු කිරිත් යන්තෙන් බිඳි ආවක් නො වෑ මෙහි මෑ නිපක් පියෙවියක් සේ අපි දකිමු.

කර (අත) ආතියේ, කුරු හි.
 කර + උ < කුරු.

කුරුව, උභාකුරුව, අටකුරුව, අලුත් කුරු කෝරලය, කුරුවේ රුල, කුරුණ, කුරුකාලල ඇ තන්හි පෙනෙනු ද ඇතා යන අරුත්හි වූ කුරු යන්ත හි.

කුරු මෑ කිරි හි.
 කුරු + ඉ < කිරි.

බරු + ඉ < බිරි, ලදරු + ඉ < ලදුරි ඇ තන්හි වූ නොනැමි අදෙස (අතමාසද් අය) මෙහි දු පානෙහි.

ඇතු හේ මුල් බිම මෙහි යෑ යනු කියා වූ බවෙක් මෑ මතකයෙහි වෙයි. ඒ මතකය සිරි තම මේ සතා හේ තම සකු 'කිරිත්' යන්තෙන් බිඳැහැන්ම නො තරම් මුලාවෙක් ද? සතා අපේ! එහෙත් තම අනුක් හේ!

'එළු' යන්න

හෙළ බසට පැරැණි නම වූ එළු (=හෙළ) යන්න බිඳි ආයේ පාලි 'සිහල' යන්තෙන් බව යෑ ගයිගරයන් හේ පිලිගැනීම. එහෙත් එහි මෑ අනෙක් පස, එ තම හෙළ යන්තෙන් පාලි

'සිහල' යනු වූ බව යෑ අප හේ දකිම.

සිවිහෙල < සිහෙල < සිහල < (පාලි, සිහල)¹²

අපේ දෙසක්¹³ රූපත් කඳුක්වන මිටු එයට වෙනෙසුන් සේ හෙළ සදත් බස හුදු වෑ තම කරන කලා එයට හෙළ (එළු) තමන් යොදනු පෙනෙහි.

හෙළ + උ < හෙළ < එළු

හෙළ, එළු වූයේ හෙළ යන්තෙහි 'හ' කර ලොප් වෑ සිටිමෙනි. හැසි < ඇසි, හද < අද, හොරු < මරු ඇ විසින් එ නිසරින් වූ මදත් කියෙක් ද මේ බසෙහි?

මාරුලස් අතන්දේලයෝ ඔවුන් හේ මදත් නොසුයෙහි ලා, ඉංගිරිසි, සැන්සත, ස්විඩන, ගොත්, ජරමත, අසිත්ලන්ද ඇ බස්හි පුත් අරුතෑ Son, Sunu, Son, Son, Sunus, Sonn, Sonr, Sunr,

ඇ නැගුණේ සකු 'සුහු' යන්තෙතෑ හි දක්වති. මින් ඔවුන් අදහස් කරනුයේ බොහෝ සුරෝපා බස්හි වදන් මුල් පවා සකුයෙහි වන බව හි. ඉදින් යමකු තැහි සකුයෙහි මුල් පවා හෙළ බසෙහි ඇතෑ හි සකරුණු වෑ දක්වනොත් ඉන් කීමෙක් ඔප්පු වේ ද?

පුත් අරුත්හි වූ සුහු යන්ත හෙළ බසෙහි ද ලැබේ,¹⁴ මේ සුහු යන්තට ද වඩා පැරැණි සේ නිපැදියාව අනුවෑ සැලැකියෑ හැකසේ 'සොත්' යන්ත හි.

සොත් + උ < සොහු < සුහු.

මේ සොත් යන්ත ද වහරේ එයි. හොර පුතෑ වෙනුවට ඇතෑම පෙදෙසෙකෑ ඔරිසොත් (හොර සොත්) යනු සෙදෙහි.¹⁵ සොත් අප්පු

10. වහ මෑ වහතු, වල් මෑ වලතු බල මෑ බලතු ඇ වූ සේ යෑ.
 11. මලදු තුරන්දු ඇ තන්හි දු මේ නියර හි.
 12. මෙහි විතර සඳහා කියවන්නෑ. හැරය පිටු 60, 61 හා එඩිය, වෙළුම 82 කලබ පිටු 96, 97, 98.
 13. පැරණියන් මේ රට ලංකා යෑ හි තම කෙළේ ද මේ නියර අනුවෑ සිතවූ හෙළත් + කෑ (=හෙළයන් හේ බිම) < ලංකා, [සකු-ලංකා]
 14. සුත, පුත්, දරු සුහු (රෑ. ම.)
 15. 'ලං හරි ඔරියොත්' (වහර)

සහ ද එක් ජනකතාවෙකු හදා - වඩා - හත් පුතකුගේ නමයි.

ගැමුණු බල මුලේ සෙනෙවියකුගේ නම - පාලියට හැරවුණු නම, 'මහා සෝත' යි. මෙයත් මහ පුතා යන අරුත් ඇති මහ සෝත සහ වියා හැකි යි.

'මක්ස්පෝඩ්' සරසවියෙහි බරෝස් පුවසුරුවන් ගේ මතයේ හැටියට නම වේද සකුවට පිටත් කර බසින් ගැනුණු වදන් 27 කි. හෙළ බසින් ගැනුණ හ යි සිතියා හැකි වදන් ද වනු පෙනෙයි.

සකු නිල යන්නෙන් බිදා-ගත් හ යි ඇතැමුන් සිතන 'කිල්' යන්න එකෙකි. එහි නිපැයීම අදිතොස් මේ 'කිල්' යන්න නිපත් වියොසක් වනු පමණක් ද? නැති; වේද සකුව පහළ වත්තට ද ඉබෝ කලකට පෙර හෙළ බස පහළ වැ සිටි බවට දෙස් ද ඉන් ලැබෙයි.

මේ යැ අපේ කිල් යන්නෙහි නිපැයීම.

$$\text{කු} + \text{ඉල්} < \text{කිල්}$$

ඉල් නම් කොළ යි. ඉල පත, ඉල තවුට (ඉලත්තව්ව) ඉල් පණුවා, ඉල් මස 'කොපල්,' 'පිල්' යන ආ නත්ති මේ කොළ අරුත් වූ ඉල් යනු පෙනෙයි.

ඉල් අනුවා වූයේ අනු + ඉල් < කු + (ඉල් කිල්.

කොළයට අනුව පැහැය යි කිල් නම්?

හෙළ බසෙහි නිපත් පියවිය බෙහෙවින් අදුරටලු සකු බස පිළිබඳ මේ බිදිලි කියාව කැණූ දෙකක් නිසා අවිදුහුරු සේ අපට පෙනෙයි.

(i) බිදි එන පරිදි දැක්වීමේ පිළිගත් නියරක් නො දැක්වියා හැකි බව.

නිද. - සකු හෙළ

අත්ධකාණ	අදුරු
රඵකාර	රියකරු
සහකාර	සහසුරු
විනුකාර	සිතියර
ආවායා	ආදුරු
අදි	ආදුරු
හමහිර	ගැඹුරු
හමහිර ?	කුඹුරු

(ii) අරුතක් නියරක් ඇති වැ සිදු වූ හෙළ පද බොල් අරුත් සකු පදයන් ගෙන් බිදි ආ සේ සැලැකීම.

නිද - හෙළ සකු

මුවර	මකර
(මුව ඇතියේ මුව + ර = මෝරා)	
ඇමැති	අමාත්‍ය
(ඇමැතෙනුයේ)	
විස්වස්	විශ්වාස
(සියල්ලෙහි වසන)	
දේ දුනු	දේවධනු
(දිය + දුනු)	

අවසන් විසින් කියා යුතු බසෙකි. හෙළ බසෙහි නිපත් පියවි පවා පර බසින් බිදි ආ හ යි යන ගියනුගියා මතයට නැමී තිබී සැකැසිල්ලේ හිදිනු අපේ බොහෝ විෂයකට හුරු පුරුදු සිරිතෙකි. එ සිරිත් දුරු කොට විමසීමට හිත දී තව තව ද නිපත් පියවි මතු කොට මේ බසේ යට ගිය ඇත්ත හෙළි පෙනෙයි කිරීමෙහි ලා විෂයන් සිත යොමු වේ වා!

16. ඉල් මස නම් කොළ මස යි. වි වස් කරන (වපුරන) මස වස් යැ. ඉල් (කොළ) ඇදෙනු ඉල් මසැ යැ. වස් (වැටීරිලි) උදනුයේ; ඉදිම - පැකීම, කරනුයේ උදුවස් යැ.

17. කප් + ඉල් < කපිල්. කොළ කනුව හෙවත් පැළ ඉන්න යි.

18. ප + ඉල් < පිල්. මහ කොළ යි. කෙහෙල් පිල්ල, පැපොල් පිලි ආ වගර යි.

19. 'විස්නු' යනු ද මෙ බදු මැ ඉපැරැහි හෙළ පදයෙකි, නිපැයීම මේ යැ. විස් + නු = සියල්ල දත් (=සර්වඥ) සකු, විස්නු

කිවියාව

නිවිකුණාමලේ

ඇ. ලොරන්සු රණසිංහ

ලොවැ ඇති හැම රක
කවෙහි රසයට යට වෙයි
එ රස විඳි මනිස් හද
සැකැසෙයි දෙව් බවට වැද.

දිවියෙහි දහසක්
දුක් කම් කවුලු දෙමිනක්
කව් රක හිරු අබියෙසැ
පිහි බිලු බවට පත් වේ.

පියෙව් මනිස් තෙත්
තොදකින ඉහල තෙ දසුන්
හසු කැරැහන්කට හැකි
කිව් තෙත පුදුම දිවැසෙකි

දිවෙන දිය වැලෙකැ
තැනැ බැහැ නටන පෙණ පිඬු
නිව් - නිව් දිලෙන තරු
නිව් ඇසට රස'දුන් යුරු

තොතිම රක සසුරු
කව් රුවන් තැමි පැදුටු
තැවියෝ වූ නිව්සෝ
එහි පල ලබති ලෙවියෝ.

නිවියන් හැකි කම්
රක බස් සමහ මුසු වි-
ගත්, ගත් ලොවට මැ අද
මහ හෙළි කෙරෙයි දිසුණට.

හතට පවත මෙන්
කව් රක සිතට සුව දේ
එ රක සුව තොව්දි සිත
හිරු තොදන් තුරු ලිය මෙති.

සොබා දහම

මහමුඩේ

සිරි ඇලෙක්ස්

ලොවැ මතරම් දසුන්
රිසි දිතරද අහස් පෙනැ
රස් රිය අරු ගමනෙකැ
රිසි අහවා තැහි එයි.

මහ රදකු හට හිමි
වියැ යුතු සම පෙමෙහි ඇති,
අතැහි බව් පැ හේ හැම
සත හට සම සෙ රැස් දෙයි.

සැඩ වුව ද හිරු රැස්
සම පෙමෙහි හෙතැ සිතිලක්
සියපත එ රැස උසුලා
සත තෙතට රස'දුන් වෙයි.

පියුම් මනැ වූ පිහි
හිරුට කුමට මැකෙමි ද සි
තල ලෙල සියපතින් පැනැ
විල් දිය' තරෙහි සැහැවේ

සම පෙමෙහි හිරු ගෙන්
ගත් පැටුම් මනපොත් දී
බේ දුරු සත සතසා
මද නල හමා එත්තේ

උස් තැතින් මිටි කැත
තරු වියැ යුතු යැ හතවා
දිය දහර ඉව තොටැ මෙන්
මිටි තැත් සොයා යත හැටි !

විල් දියෙහි සුපිපෙන
පියුම් පැතුරුව ද සුවද
එහි මැ වෙසෙන කුඩම්සුන්
පිළි ගද විනිදනු කිම?

(කව් පහිණ හදරුවට එවුණු ඇබැහි පබද යි.)

බේබි ගෙ උපන් දවස

(නවවෙනි)

අසුරගුරු

කැත— ගෙ-පැලෙකැ මිදුල
කුඩා දරුවෙක් මව හා මිදුලේ වෙයි.

දරුවා — අම්මේ, අද බේබිලයි ගෙදර වෙත ද
(බබා) වගෙ නො වෙයි, එළිය දමාලා කර
ලත්තක යි. යමු ද බලන්න වැට ලහට

අම්මා— ඔව් පුතා එහෙනම් යමු, තාම බත්
කන්න රු වුණේත් තැ තේ! යමු.

(අම්මාත් ඒ බබාත් වැට දිහාවට
යති. බේබිලයි ගෙදර කලබල වික
ටික ඇසෙයි.)

පුතා! පුතා! ම කැත කුණු ගොඩ!
මෙහාට වෙන්න. මෙහාට වෙන්න.

බබා-- අම්මේ, මේ කුණු හොඳෙන් තමයි
මා බේබි ගෙ පරණ සපත්තු දෙකක්
ඇහිද - ගන්නෙ.

අම්මා— ඔව්, ඔව්, මේ කුණු ගොඩ තමයි
බබා ගෙ නිදනේ! බේබිලයි වත්තෙ
කුණු අපේ දෙර කඩ ගොඩ ගහන
එක ගැන බබා ගෙ භාන්තා කම්
වැඩිය කැමැති තැහැ. බේබිලයි
පප්පත් එක්ක පෙරෙයිද, රංචු
වෙන්නත් ගියේ!

බබා— ඒ වුණාට අම්මේ මේ කුණු හොඳේ
කොච්චර දේවල් හියෙතවා ද මට!
බේබි ගෙ පරණ සපත්තු! පරණ
තොප්පි! පුයර බෙලෙක්ක! කෙල්ලම්
බඩුවල කැලි! මාත් මේ ඉන්නෙ බේබි
ගෙ පැද්දෙන අස්පය යි, බයිසිකලය
යි, මේ කුණු ගොඩට එක කල් තමයි.

අම්මා— ඒවා නම් ඒමි! හුණක් වෙලා බලා
ඉන්න!

ඒ වුණත් ඔහුගෙ අති බෝතල
කඩු. මෙහාට වෙන්න!

(බේබිලයි ගෙදර කඩ වැඩි-වැඩියේ
ඇසෙන්නට වෙයි.)

අම්මා— පුතේ, පුතේ, ඔන්න කැරකක්!
අයිතට වෙන්න!

බබා— අද කාර් වැඩි වැහැලා, කොයින් ද
අම්මේ මේ තරම් කාර්?

අම්මා— ඔය ඔක්කොම බේබිලයි පප්පගෙ
යාළුවන් ගෙ කාර් තේ! අයිතට
වෙන්න අයිතට වෙන්න.

බබා— ඒක අපේ ඇග උසින් යන්න වගෙයි
ආවේ. ඔන්න නැවැත්තුවා. අප්පේ
ඒ මහත්තයා ගෙ බඩේ මහත!
මොකවා ගිලලා ද අම්මේ ඒ තරම්
මහත!

අම්මා— (තැර කරමින්) කට! කට!(හෙමින්)
ඒ මහත්තයාට ඇහේවි.

බබා— ඇහුණොත් ගහයි ද?

අම්මා— ගිලී වි!

බබා— හා! ඒක යි ඒ බඩේ මහත!

අම්මා-- කට! කට!

බබා— අන්න බේබිලයි පප්පා ඒ මහත්-
තයා නෙ අයින් අල්ලා හොල්ලතවා!
ඇයි අම්මේ ඒ!

අම්මා— ඒ 'කැලීහුටි' කරතවා පුතා

බබා— කෝ ඉතින් අපේ තාත්තා එහෙම
'කැලීහුටි' කරතවා?

අම්මා— අපි සිංහල නේ!

බබා — බේබිලා සිංහල තොවේ ද?

අම්මා— ඒ ගොල්ල කළ ඉංගිරිසි!

බබා — ඒක යි කළ!

[බේබිලයි ගෙදර කලබල හඬ]
බෝහල ගැටෙන හඬ]

බබා-- මොනවා ද අම්මේ ජර බෝහලවලින්
ආරන් ආරන් බොන්නෙ! ඒ ඔක්කොට
මත් එ ද මට හැදුණා වානේ ඉසේ
රදේ හැදිලා ද?

අම්මා-- නැහැ පුතා, ඒ එ ද බබාට තාත්තා
කඩෙන් ගෙනත් දුන්නෙ සෝබා.
මේ ඒවා නො වෙයි. සැර බීමක්.

බබා-- ඇයි සැර බීම බොන්නෙ?

අම්මා-- සන්තෝස වෙන්න

බබා-- එහෙනම් ආර වමනෙ දමන්නෙ?

අම්මා-- ඒ සන්තෝස වැඩි කමට!

[බේබිලයි ගෙදරින් බිසලා හඬ එයි]

හායි, හුයි බබි ආවිච්චි ගෙ බිසිසකල් එක
කොල්ලො රුලක් වට කරගෙන
කෙල්ලො රුලක් වට කරගෙන
කොල්ලො, කෙල්ලො වට කරගෙන
හැහුව බැල් එක
හායි, හුයි...

බබා-- බබි ආවිච්චිත් බිසිසකල් පදිතවා ද
අම්මේ.

[බේබිලයි ගෙදරින් හු හඬ]

බබා-- අම්මේ ආර හු කියනවා. හරිඥට එ ද
රු කොට්ටව මාමාලයි ගෙදර දී
ඇහුණු හුව වගෙයි.

අම්මේ, අද බේබිලයි ගෙදර මේ
කලබලේ තේරුම මට කියා දෙන්න-
කො අම්මේ,

අම්මා-- පුතේ, අද බේබි ගෙ උපන්
දවස නේ!

බබා-- මට තැද්ද අම්මේ උපන් දවසක්?

අම්මා-- ඇයි බබාටත් ගිය මාසෙ කිවුණේ.

බබා-- අම්මා බොරු කියනවා! බේබිට වගේ
මට නැහැ උපන් දවසක්.

ඇයි එහෙනම් හු කිව්වෙ තැත්තෙ?

අම්මා-- අපට පුරුදු නැහැ පුතේ ඒ සිරිත්.

බබා-- එහෙනම් ආර එ ද රු කොට්ටව
මාමාලයි ගෙදර නිදහනිද්දි අපට
ඇහුණේ?

අම්මා-- ඒ මිනිස්සු යැ! තරි තේ?

බබා-- උංටත් ආර බේබිලාට වගේ උපන්
දවසක් තියෙනවා ද අම්මේ?

[මේ අතර බේබිලයි ගෙදර
කලබලයෙකි. උස් හසින් කතා බස්
කරන හඬ-ගුවි බැට, පුටු, බෝහල
පෙරළෙන හඬ ඇසෙයි.]

බබා-- අත්ත අත්ත අම්මේ ගතගන්නවා.
අතිහුත් ගතනවා. පයිහුත් ගතනවා.
අත්ත මහත්තයකු උස්සාගෙන
අවුත් කාරෙකේ දුම්මා. අත්ත අත්ත
කව මහත්තයකු වමනේ දමාගෙන
වැටුණා, වමනෙ ගොඩේ වැටිලා දූදත්
වමනෙ කරනවා. ඔන්න ඔන්න
පාරටත් එනවා.

අම්මා-- පුතේ, දුන් අපි මෙ තැනින් යව්
ගෙට. දුන් පුතාට බබි ගිනිත් ඇති
තේ!

[බිසලා හඬ නැගී අඩු වෙමින් ඇසෙයි.]

බබා අම්මා සමන ගෙට ගෙයි.]

අම්මා-- පුතේ මෙන්න මෙහෙත් ඉදගන්න
මේ පැදුරේ. මම බත් පිනානත් බේද-
ගෙන එන්නම්.

(බිසලා හඬ යන්තමින් ඇසේ)

බබා -- පොල් කිරි හොද්දි යි, පලා යි, බහු යි,
හැම ද මත් කන්න බැ අම්මේ. අද
වත් මාළු තැද්ද අම්මේ?

අම්මා-- පුතා, අද තාත්තා වැඩට ගිහිත්
වැඩ නැති ව ආවා තේ? ඉන්න
තාත්තා ගෙට මාළු ගෙනෙව්.

බබා-- හැම ද මත් ගෙට! ගෙට! ගෙට!
කවද ද අම්මේ සිය ගෙට එන්නේ!
මට බැහැ මාළු තැනි ව කන්න. මම
බත් එපා. මට පාන් මිනා.

අම්මා-- [අම්මා පිලේ ඇඳ කබලේ බර සිහි-
විල්ලේ උන් පියා අමතා] මේ ඇහු-
ණය? බබාට බත් කන්න බැරිදු.

දවැලටත් කොල්ලා කැවෙමි නැහැ.
තාත්තා මිළ ගෙතාවා ම රැව කතවා
යි කියාලා තිකම් උත්තා. දුන් පාත්
ඉල්ලතවා.

තාත්තා- අනේ මන්ද!

[තාත්තා මිදුලට බසියි.]

අම්මා- තාත්තා එන තුරු හොඳ පුතා
වෑගේ මේ බත් කට කන්න. මේ කට
කන්න. මේ කට විතර යි. මේ අතපු
කට විතර යි.

බබා - අම්මා අදත් මා රවටත්ත යි හදන්-
තෙ. මට එපා. මට පාත් බිතා.
තාත්තා එන තුරු ම ඉන්නවා.

[බේබිලයි ගෙදර බයිලා හඩ කෙමින්
ගෙමින් ඇසෙයි]

බබා- [බේබිලයි ගෙදර මෙහෙකරුවකු
මොනවා ඳේ කවුළක් වැට දෙසට
ගෙනා එනු දැක] අම්මේ, අත්ත
බේබිලයි ගෙදරින් මොනවා ඳේ අපට
ගේනවා! අනේ අපරාදේ තාත්තා
පාත් ගේත්ත යියේ!

අම්මා- ඇත්ත තමයි බේබිලයි බෝයි
මොනවා ඳේ ගේනවා.

බබා - ඕව්, අම්මේ බෝයි, බෝයි!

අම්මා- පුතා කැගහන්න එපා. ඇගේව්!

බබා - අපොයි අම්මේ, අපේ කුණු ගොඩට
හලුතවා.

අම්මා- බබා මෙහෙ එන්න.

බබා- කේක් ද කොහෙද යි! අර තව
මොනවා ඳේ පාට පාට ජාතීන්
කියෙනවා.

අම්මා- මෙහෙ එන්න පුතා, ඒවාට මහන්-

තයකු වමනේ කරලා. බිබා බැලු-
වොත් බබාට අද පාත් කන්නත් බැරි
වේවි.

[බබා හඩමින් ගෙට එයි.]

ඇයි පුතා හඩන්නේ!

බබා- [ඉති ගසමින්] තා-ත්-තා - එත්-
තෙ- නැ - හැ. අ-දත් - එ-ද-වගේ
-ත-මයි.

[බයිලා හඩ නැහැ නැහැ එයි]

අම්මා- පුතේ තාත්තා එන තුරු අපි බත්
කටක් දෙකක් කවු ද?

බබා- බෑ, බෑ, බෑ, අද නම් තාත්තා එන
තුරු ම ඉන්නවා. යමු අම්මේ මිදුලට
ඇයිත්.

(බයිලා හඩ)

බබා - අත්ත අම්මේ නටතවා! අනේ
බේබිලයි පප්පා අගුවෙ වමන දමා-
ගෙන වැටිලා ඉන්නවා, අනේ, පිට
අත ගාත්ත වත් කවුරු වත් නැ!
කෝ බේබිලයි මේ? අත්ත අත්ත
තව මගත්තයකුත් එක්ක කැර-
කෙනවා! අනේ, අත්ත බේබි අඩනවා
මේසෙ යට වැටිලා!

අපොයි අම්මේ මට මෙහෙම උපත්
දවසක් නැති වුණු එක ම යි හොඳ.

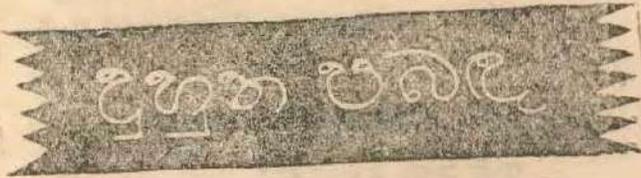
(බයිලා හඩ වැනිවැනියේ එයි.)

හැයි, හුයි බිබි අච්චි ගෙ බයිසිකල් එක!
කොල්ලො රැලක් වට කරගෙන
කෙල්ලො රැලක් වට කරගෙන
කොල්ලො කෙල්ලො වට කරගෙන
ගැහුව බැල් එක!
හැයි හුයි බිබි අච්චි ගෙ බයිසිකල් එක...!

... නිමි ...

1. ඇයි බබා පුවත්පත් මුකවාඩමට නොකැමැති?
2. මට පවසන්න අදහස් තියෙනවා, ඒවා අනුන් විවිසිනවාට -- විවේචනය කරනවාට -
මම කැමැති යි.

‘ආදර්ශය’

අද අප රටේ බොහෝ දෙනා අවවාද දීමට හරි හපන්කු. මොහොත හැටියට අනුකට අවවාද දීම හොඳ වැඩෙකි. ඒ වුණත් ඒ අවවාද දෙන තැනැත්තා තමාත් ඒ දෙන අවවාදය පිළිපදිනවා තම තමා වඩාත් ම හොඳ. නැත්තම් ඒ දෙන අවවාදයේත් අහස අසු වෙනවා; එ වගේ ම ඒ අවවාදය ලබන්නා එය පිළිපැදීමට උකන්දු වෙන්නෙත් නෑ.

අවවාද දෙන්නා තමාත් එය පිළිපදිනවා තම ඔහු හෙත් ලැබෙන්නේ හොඳ “ආදර්ශයෙකි” එක් අතෙකින් සලකා බලන කල “ආදර්ශවත්” මිනිසා අවවාද නුදුන්නත් ඔහු තමා හේ ආදර්ශයෙන් ම නිහඩ ව දෙන්නේ

කාලිංග විජයවර්දන

හොඳ අවවාදයෙකි.

මො දුටුවා මගේ මවුපියන් ඔවුන් ගේ මවු-පියන් හට සැලැකු හැටි. මේ නිසා මො දන්නවා මගේ මවුපියන් හටත් සැලැකිය යුතු හැටි.

සමහරුත් සමහර දේවල් කරන්නට පොරොන්දු වෙනවා විතරයි. ඒවා ඉටු කරන්නේ නෑ. එහෙම අය භාන මො නම් හරියට කලකිරෙනවා. එ බදු මිනිසුන් ගැන ඇදහීමක් නැති වෙනවා. යමක් පොරොන්දු වී එය කඩ කරනවාට වඩා එය බැරිය කියන්නා උසස් තැනැත්තකු හැටියට මො පිළිගත්තවා

‘ඔබා දෙනු පර හට
තමා සම්මතෙහි පිහිටා සිට
දුසිරිත් දහත් දෙන
ඔබා වැද්දන් කියත බණ වැනි’

හැම දු ම පෝය

කිරිනි නානායක්කාද

දේවසක් සඳ දෙවියෝ පොළොවට බැස්සෝ ය. ඉංගිරිසි මිනිසෙක් ද ජරමත් මිනිසෙක් ද රුසියානුවෙක් ද දෙමළෙක් ද සිංහලයෙක් ද එක විට සඳ දෙවියනට හමු වූ හ. සඳ දෙවියන් හා ඔවුන් හා අතර ඇති වූ කතා බහ මේ ය.

සඳ දෙවියෝ—මො ඔබ හදට හෙත යනවා. එහි දී ඔබ කුමක් කරනවා ද?

ඉංගිරිසියා—මො එහි වතු වවනවා.

ස. දෙ. — ඔබ?

ජරමනා-- මො බෙහෙත් පාලැටි හොයනවා

ස. දෙ — ඔබ?

රුසියානුවා— ‘විදුල’ ගැන පිරිසෙසුම් පවත්වනවා.

ස. දෙ — ඔබ?

දෙමළා — ජාවාරමක් පටන් ගත්තවා.

ස. දෙ -- ඔබ?

සිංහලයා — නිකම් ඉන්නවා.

ස. දෙ — ඒ ඇයි මිනිහෝ?

සිංහලයා — එහේ හැම දු ම පෝය හේ පෝයට අපට හිවාඩු යි!

ලෝක විනාසය

මු. ර. ල. කුරේ

අපගේ දිවියේ ගැහැණු සතුන්! පොළොවේ ගුප්ත
ගුප්ත ගැහැණු සතුන්! මුද්දේ හෝ හෝ ගැහැණු
සතුන්! මනිසුන් ගේ බලලත් ගේ කරකුන් ගේ
කුරුල්ලන් ගේ මර ලකෝනිය! මම බය වී
දිවුලට පැත්තෙහි.

කවුරුත් උඩ බලාගෙන කැකෝ ගසමින්
දුවහි. මට ද නිකම් ම උඩ බැලුණේ ය.
පුදුමයෙකි! ඉර බමරයක් වාගේ කැරකෙනවා.
හිටි දළු විහිදෙනවා.

“මේක තමා ළමයින්ගේ හොඳ වැඩෙක් නො
වෙයි. ලෝක විනාසය වාගෙයි” - මෙ හේ කියේ
අපේ සියා යි.

මම දුවන්නට ඉඩලුණෙමි. කොහි දුවන්න
ද? මෙන්න මෙන්න පොළොවක් නොවිල්ලක්
වාගේ පැද්දෙනවා.

එකකොට ම හෙණ පිට හෙණ ගැහුවා
වාගේ ඇහුණා. බැලින්නම් ඉර හතට පුපුර
ගොහිත්! අහෙහෙත් හින්දර! පොළොවෙත්
හින්දර! අපොයි! අපොයි!

“ඇයි පුතා අපොයි කියන්නේ.”

අම්මා ගේ මේ හසින් මම සිහින ලොවින්
පිබිදුණෙමි.

ගැදෙන ගහ

කු. ම. විජේසූරිය

පුතා, මහ සහනට කිකරුව ව සහන බවට
දිවුර මේ කිරි බත් කැල්ල කන්න

‘පුතා කිරි බත් කැල්ල කැයේ ය.

‘පුතා, මල්ලි සමඟ දබර නොකරන බවට
දිවුර මේ කිරි බත් කැල්ල කන්න.’

පුතා ඒ කිරි බත් කැල්ලත් කැයේ ය.

‘පුතා, දෙමළුන් හා හටත් නොකරන
බවට දිවුර මේ කිරි බත් කැල්ල කන්න’

ඒ වර ඒ පුතා කුමක් කෙළේ ද? අතට

ගත් කිරි බත් කැලිය පොළොවේ ගසා
කරන වී නිදන කිලියට දිව ගොස් යහනේ අත
පය ඝකුළුවා නිදන්නට විය.

ඒ වර පුතු කැලුම්මට හිඳේ අම්මා ය.

‘පුතා, මේ කරම් ඉඩ ඇති යහනේ අත පය
ඝකුළුවාගෙන ගුලි වී ඉන්නේ ඇයි!

‘අම්මේ අත පය දිග කරන්නේ කෙ හේ ද?
උතුරින් ගවු දෙමළු! දකුණින් ගොළු මුහුද!’

මේ බඳු පුතුන් අදක් අපේ ජාතියේ
ඉන්නවා නම් අපේ කො කරම් හොඳ ද?

කුවර ගා පිරිසර

උපාලි මොරවක

හිමියා—

මෝටර දිව යන්නේ
තැම් පිට තැම් පැමිණෙන්නේ
පිට රැවිගත් හමු වන්නේ
තහරයේ හමයි.

හැමියා—

ගොවි තැන් බත් කරවන්නේ
නගරෙට ඒ ගෙන දෙන්නේ
සැතැපිල්ලේ පසු වන්නේ
අපේ පිරිසර යි.

නියැදියා—

අහස උසට නට්ටු ගෙවල්
විදි දියේ ඇති සල් වල්
නුවන් වචන මහ විදුහල්
නගරයේ තිබෙයි.

ගැමියා—

හෝ ගා ඇද හැලෙන හගුල්
මසුන් කෙළිත ඇල දොලවල්
ආභා කපු හෙල් කැලවල්
ඇත්තෙ පිටිසර යි.

නියැදියා—

විනෝදයෙන් කල් ගෙවන්න
මිනිසුන් හා ගැටි ඉන්න
රට තොට තනු ඉගෙනගන්න
නුවර ආ යුතු යි.

ගැමියා—

සනීපයෙන් කල් ගෙවන්න
කරදරයක් නැති ව ඉන්න
සිල් රැක දෙවි ලොවට යන්න
ගමට ආ යුතු යි.

මුහුදු වෙරළ

ශ්‍රියාන් ජයසේකර

ලංකාව වටේ ඇත්තේ මුහුදු වෙරළ යි. ඒ අපේ ලක් මව ගේ බඳු වටේ ඇති රිදී පටියක් වැනි ය.

සවසට මේ රිදී පටියෙහි නොයෙක් පාට මැණික් මෙන් තත් පැහැ ඇදුමෙන් කැරැසුණු කරැණ - කරැණියෝ මේ මුදු වෙරළ සරසනි. හල්කිස්සේ මුහුදු වෙරළ මේ අතින් ලොව පුරා පතල කැනෙති.

ලක් වෙරළේ වරායවල් කිහිපයෙහි; ඔරු පලවල් රැකෙති. මේ ඔරු පලවල වෙරළ කොල්ලා ඔරුවලට කදිම කවාතැනෙති.

උදයේ මසුන් ඇල්ලීමට යන ඔරු ඔවහ පෙරළා වෙරළ කරා එයි. ඔරු ගොඩ එන වෙලාව ද මුදු වෙරළට කලබල මේලාවෙති.

බැස යන දිනරද බටහිර අතයේ සිත්තම් අදින වෙලාවට මුදු වෙරළ කො කරම් සිත්තපු දර් විනෝදය කැමැත්තෝ සිය ගණනින් එහි පිරෙති. සමහරු වෙරළේ සිසිල් සුළං විඳිමින් ඇවිදිති. සමහරු කානි. ලමෝ මුහුදේ රළ පාගති; වැල්ලේ සෙල්ලම් කරති. සොබා දහමින් ආ ලැබූ දූවැද්ද කම් රට වටා පිහිටි මේ කදිම මුහුදු වෙරළ යි.

මා ගේ මල්ලි!

ප්‍රියාග ගුණරත්න

අම්මා ලග තිදාගනිසි
සීතා සිසි ගීත බලයි
ඇඟ ඇරැහොත් හඩක් තහසි

—මා ගේ මල්ලි.

උදෙත් ම මල් වත්තට ගයි
ලස්සන මල් හොරු කබයි
සමනලයක් හබා දිවෙයි

—මා ගේ මල්ලි.

අත් දෙකෙන් ම කැම අතයි
මුණ පුරා ඒ කවරයි
හරහ ගියොත් නො කා දුවයි

—මා ගේ මල්ලි.

පුතා හට ගෙමින් තලයි
බලු පැටියා ගෙන මිරිකයි
හරි ම වසයි හරි ම දහයි

—මා ගේ මල්ලි.

පූජාවලිය - 2

නුවන්සිරි ජයකුරු

දෙවු (G. C. E.) කෝදිසියෙහි ලිවියැරිය කරත්තවුනට රාතුලක් සැටියෙන් පූජාවලියෙහි සැකෙව් හරය සටහන් ලෙස මෙහි පළ වේ.

24. කිඹුල්වත් පුරයට වැඩි පළමු ගමන—

vi සැටි ගොදුන සැටි දිනෙකින්. vii දෙ වැනි දින උදහන අතසින් කිඹුල්වනට වැඩි උදසි තෙරහු පිය රජුට පුතු එන පවත් දන්වූ හ. vii සුදෙවුන් රජු ගෙන් දන් ලැබීම. ix බුදුනට ද දන් ගෙන යෑම - අධිෂ්ඨාතය මගින් ඒ වලදක සැටි පෙනීම - දිනපතා එ සේ විය. x රජු ඇතුළු රජ කුලය ධර්මයෙන් පැහැදීම නිසා උදසි තෙරුනට කුල පහද-වන්තත් අතර අග තන තුරු xi මහ පෙර-හරින් බුදුන් පිළිගත් ශාක්‍යයෝ තිශ්‍රෝධ රජු ගේ උයනට වඩා ගෙන ආ හ.

25. ශාක්‍යයන් ගේ මන් බිදීම

i බුදුනට වැදීම සඳහා බාලයන් ඉදිරියට යෑම ii පිත කසිණ සමාපත්තියට සම වැදී බුදුහු මිනත් ප්‍රහා ස්කන්ධයක් නිකුත් කළ හ. iii ගුවන් කුසෙහි මැවීහ රුවන් සක්මනෙහි සක්මන. iv තෙජෝ කසිණ සමාපත්තියට සම වැදී බුදුහු යමා මහ පෙළහර පෑ හ. v තවත් බුදු රුවක් මවා පෑම. vi රජ-ගහ නුවර සිප්කිකුට පර්වතයේ වැඩි සිටි දම් තෙතෙව් සැරියුත් මහ තෙරහු පත්සියයක් රහතුන් හා එ තැනට ආ හ. vii සැරියුත් මහ තෙරහු ද රුවන් සක්මනට වත් හ. පත්සිය දෙනා වහන්සේ ද එ සේ කළ සේක.

26. සැරියුත් හිමියන් ගේ ආරාධනා ලත් බුදුහු බුච්ච වංශ දේශනාව කළ හ.

27. සැරියුත් හිමියන් ගේ ඇරියුමෙන් අතාගත වංශ දේශනාව ද කැරිණි.

28. දෙසුම් අවසනා බුදුහු ශුද්ධොදන රජු

ගෙන් හෙ වැනි වරටත් වැදුම් ලද හ. සෙසු ශාක්‍යයෝ ද බුදුන් වැන්ද හ.

29. පොකුරු වැඩි වැසීම - වෙස්සන්තර ජාතකය දෙසුම්, ශාක්‍යයන් ගේ කමස්කාර

30. කිඹුල්වත් පුරයට වැඩි දෙ වන ගමන

i විසි දහසක් රහතන් වහන්සේ සමඟ ජිලෝධාරලියේ සිට බුදුහු පිටත් වූ හ. ii පෙර බුදුවරුන් ගේ සිරිත අනුව ගෙ පිළිවෙ-ලින් පිඹු සිතා වැඩිය හ. - මහ විතර iii බුදුන් වහන්සේට දුක්වූ උපමා. iv නුවර තුළට බුදු රැස් විහිදීම * ඇත්, අස්, මසුර, ශාරීකා ආදීන් ගේ හඬ * තුරිය භාණ්ඩ තාද වීම * කතකාහරණ රැවි දීම v ගෙ පිළිවෙලින් පිඹු සිතා වැඩීම - බුදුනට උපසථාන නො කැර ම බලා සිටීම. vi බුදුන් දකිනු රිසියෙන් යශෝධරාවෝ සිහ පඤ්ජරයේ දෙර අළ හ. — බුදු රැස් දුක සතුටට පත් වීම. vii යශෝධ-රාව මසිල් රජුට දෙස් පෑවැරීම. viii බුදුන් ඇතුළු විසි දහසක් රහතුනට පැත් තො වකා වතු * ධුරයෙන් කිරි පිඹු පිසවමින් සිටි සුදෙවුන් රජ බුදුන් වෙත ගොස් වැන්දේ ය. ix ශුද්ධොදන රජු ගේ ප්‍රශ්නය - වංශය පිළිබඳ (සිහන වංශය) එක් ගාථාවෙන් රජ සෝවාන් විය. දෙ වැන්නෙන් සෙදගැම් විය. x රජ ගෙට ගෙන ගොස් බුදුන් ඇතුළු රහතුන් වැළැඳවීම 40,000 කාලික ස්ත්‍රීහු බුදුන් වැන්ද හ. xi යශෝධරාව ගේ සත්‍ය ක්‍රියාව. බුදුහු යශෝධරාව වෙත වැඩිය හ. xii හඬක්කට ඉඩ දියැ යුතු බව අග සම්මතට කීම xiii යශෝධරාව දුක් වීම - ශුචොදන බිය වීම. xiv වන්ද කින්තර (සඳ කිඳුරු) ජාතකයෙන් බුදුහු බණ දෙසු හ. යශෝධරාව

ප්‍රිත වුවා ය. ශුද්ධෝදන රජු ගේ බිය පහ විය.

31. නන්ද කුමරුන් ගේ තෙ මතුරා - කිඹුල්-
වතට තෙ වැනි ගමන, (කඹු පළඳවන
මතුර, ගෙවදනා මතුර, සරණ මතුර.)

i නන්ද මහණ කිරීම ii ජනපද කලා-
ණිය ගැන නන්ද තෙරුන් දුක් වීම iii බුදුන්
යෙදු පිළියම iv දෙවනනන් ලබනුව සිල්
රක්ෂා කළ නන්ද තෙරුන් රහස් වීම.

32. රුහුල කුමරුන් පැවිදි කිරීම - කිඹුල්වතට
යළි වැඩීම (7 වැනි දින)

i සශෝධරාව පිඹු සිහා වහින බුදුන්
පෙන්වා, සිය දයාද ඉල්ලාගන්නා ලෙස
රුහුලට කීම ii තරසීග ගාථා පුතුව උගන්වා
පුතුව පිටත් කොට යැවූ සශෝධරාව සිහ පංච-
රයෙන් බලා සිටියා ය. iii බුදුහු රජ ගෙට
මැහිය හ. වැළැඳු බුදුහු පිටත් වූ හ. රුහුල
කුමරා ද පසු පස ගියේ ය. iv රුහුල කුමරු
මහණ කරන ලෙස බුදුහු සැරිසුත් තෙරුන්ට
වදල හ. v ශුද්ධෝදන රජු දුක් විය. vi
දරුවන් මහණ කිරීම ගැන නීතියක් පැනවීම.

33. කිඹුල්වතට වැඩි අම වැනි දින

i දන් වලදන තුරා සුදෙවුන් රජු හා
සාකච්ඡාව ii දේවතා දුවස සිදුහත් කුමරුන්
මල බව කී බස නො ආදාහු බව සුදෙවුන් රජු
කී ය. iii බුදුහු මහා ධර්මපාල ජාතකය වදල
හ. iv සුදෙවුන් රජු අනාගාමී වී ය. (පිරිනි-
වන් පාතා දිනෙහි ය රහත් වූයේ.

34. කිඹුල්වතන් පිටත් වූ බුදුහු විසි දහසක්
රහතුන් හා රජගහ නුවර සිත වනයට
වැඩිය හ.

35. අනේපිඹු (සුදන්ත) සිටු බුදුන් සරණ
ගැම.

i රජ ගහ සිටු හට කටසුතු වැඩි වූ දින.
ii කරුණු විමසු අනේපිඹු සිටු හට බුදුන්
ගෙන් බණ ආසු බවත් පසු දින දන් පිළිගත්
වන බවත් රජ ගහ සිටු වරයා කී ය. iii බුදුන්
යන වදකෙන් අනේපිඹු ප්‍රීති වීම - එ දින ම
එහි ගැමට තැන් කිරීම iv රුකීස් පාය
ඇතුළත අනේපිඹු තෙ වරක් පිබිදුණේ ය.

v සත් බුඹු පාය ඒකාංගක කළ දෙවියෝ
අනේපිඹු සිටු හට මාර්ගය ආලෝක කළ හ.
vi පස මිනිසෙක පැකිලීම - vii සිවක තම
සෝවාන් දේවතාවා ගේ බස් ආසු අනේපිඹු
නො බිය ව ඉදිරිගට ගියේ ය. viii 'සුදන්ත'
නාමයෙන් බුදුහු බහු ආමාතු හ. ix බුදුන්
වාද, සුවසේ සැකැවීම ගැන අනේපිඹු ආසු
ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු වශයෙන් දෙසු ගාථාව අතා
සෝවාන් පලයට පැමිණියේ ය. පසු දින දනව
ආරාධනය x වෙහෙරක් පිළිගැනීමට බුදුන්
තෙත් ප්‍රතිඥා ලද අනේපිඹු ඒ සදහා පිටත් විය.
xi මහ 45 යොදුනේ ම 45 වෙහෙර තැනවී ය.

36. ජෙනවනාත්මය නැගීම

i ජේත කුමරු ගේ උයන් බිම ඉල්ලීම
ii රතීන් වසා මිස නොදෙන බව iii අධිකර
-ණයේ තීරණය iv ජේත කුමරු ගේ
ආරාධනය පරිදි මහු ද පින් කමෙහි සහභාගී
කාරගැනීම v බුදුන් ගේ ගඳ කිලිය සිංහ
ලක්ෂයක් මසුරන් ද සියලු විහාර කර්මාන්තයට
අටලොස් කෙළක් මසුරන් ද විඤදම් විය.
බොහෝ කලාණ මුත්‍රයෝ ධන පරිත්‍යාග
කළ හ. vi බිම සදහා ලබාගත් අටලොස්
කෙළක් මසුරන් ද වාසල් කර්මාන්තය සදහා
ජේත කුමරු විසින් යෙදවිණි. vii බුදුහු සිටු
වරයා විසින් සාදන ලද 45 විහාරයේ දළස්
කෙවමින් 45 යොදුන 45 දිනෙකින් වැඩිය හ.
viii බුදුන් වඩාගෙන ආ සැටි ix සතර
දිගින් වහින බුදු පාමොක් මහ සහනට මී
වෙහෙර ආංශික කිරීමට පැන් වැස්සැරීම
x බුදුහු දහම් දෙසු හ xi තව මසක් දුල
බුදුන්ට පූජා කිරීම - අටලොස් කෙළක් ධනය
විඤදම් විය. xii මුළු ධනය - 54 කෙළක්
වීම xiii භූමිය පරිශුච්චි බව පෙනවීම

37. රජගහ නුවර බිමෙහිසාර රජු ගේ විරහ
-යෙහි අමිතභෝගී සිටුවරු පස් දෙනෙක්
වූ හ; මැඩ, ජොතිය, ජටිල, කාකට්ටිය,
සුණික.

38. මෙණඛක සිටු ගේ නිවෙස: - වජ්‍ය පද්මා
(සිටු දුව) ධනස්ථය (සුතා) + සුමන
(යෙකෙළිණි), සුණිණක (වහලා)
විහාබාව - (අතු රට හදදිය නුවර දී උපත)

- 39. සෛල තමාගේ මහ බලිණි ඇතුළු වෛද්‍යය ප්‍රකාශයක් කෙරේ කරුණාවෙන් බුදුහු එ නුවරට වැඩිය හ.
- 40. බුදු බණ ඇසූ විශාඛා (සන් භාවිට්ඨි) ඇතුළු පන්සියක් කුමරියෝ සෝවාන් වූ හ.
- 41. එ දින ම බණ අහා සෝවාන් වූ මැඩ මහා සිටිනෝ බුදුන් වලදවා, දෙ පෝයක් ම දන් දුන් හ. බුදුහු ආපසු ජේතවනාරාමයට වැඩිය හ.
- 42. සැවැත් නුවර — පණේනදි කෝසල } රජගහ නුවර — බිම්බිසාර } සුහුරුබඩු වූ හ. (එකිනෙකා ගේ කැනණියකට විවාහ වී සිටිය හ.)
- 43. කොසොල් රජ තුමා අමතභෝගී සිටු වරයකු ඉල්ලීම
- 44. බිම්බර රජු සතුටු කිරීමට බතඤ්ජය සිටු දීම
- 45. බතඤ්ජය හා සහ කොසොල් රජු තමා-කැන් ගැනීම - සිටුවරයාට එ කැන තවතින්තට රිසි වීම - එ කැන නුවරක් (සාකේත) ඉදි කැරිණි.
- 46. සැවැත් නුවර සිටු පුත් පුරුණවර්ධන හට පඤ්ච ක්‍රියාණියක සෙවීම.
- 47. බලිණන් අට දෙනකු තෝරා පංච ක්‍රියාණියක සෙවීම සඳහා යැවීම, (සට්ඨි මාලාවක් හා)
- 48. සාකේත නුවර නැකත් කෙළී තම උන්සවය —

i පසළොස් හැවිරිදි විශාඛාව පන්සියක් පරිමාර සහිත් හා ගත දිය කෙළියට යැම.
 ii වැස්සක් ඒම - විශාඛාව හැර සෙසු අය දිවූ ආ හ. iii දන්ත ක්‍රියාණ (අස්ම) දකින අදහසින් බලිණෝ ඇනුම් පද කී හ. iv දිවීමේ ආදිතව ඇති බව විශාඛාව කීවා ය. v රන් මාලාව විශාඛාවට පැළැඳවීම vi කොසොල් රජුට නො කියා විවාහය සිදු කරන්නට මහාර සිටු සිතු තමන් බතඤ්ජය විරුද්ධ විය. vii කොසොල් රජු හා නුවර වැස්සක් සමග මහාර සිටු සාකේත නුවරට ගියේ ය. viii සංග්‍රහ කිරීම විශාඛාවට බාර දීම ix මෙල

- පලදකාවක් සැදවීම x මෙල පලදකාවේ විස්තරය - ලක්ෂයක් වී.
- 49. මෙල පලදකාව ලැබීමට කළ පිත — අට පිරිකර දීම කාශ්‍යප බුදුන් සමයේ කිකි රජු ගේ දු සංසදයි
- 50. විශාඛාවට දුන් දායාද - භාජන, ආහාර, උපකරණ, යෙල දහසක් යෞවන ස්ත්‍රීන්, ගොනුන් හා දෙනුන්
- 51. දස අවවාද දීම
- 52. විශාඛාවට එවූ තැගිවලට කළ දු
- 53. මහාර සිටු භීෂණසයනට දුන් දායාද — විශාඛාව බැණවැදීම
- 54. මහාර සිටු අහර කත වීට රණන් නමින් වැසීම, පුරුණයන් කත බව කීම
- 55. විශාඛාවට චෝදනා
- 56. නිදෙස් වූ විශාඛාව බුදුනට සන්තාර කිරීමට අවසර දුන හොත් රඳනා බව කීම
- 57. බුදු පාමොක් පිරිසට දන් දීම
- 58. මහාර සිටු බුදු බණ ඇසීම
- 59. බුදුන් සරණ යැම - යෙකෙලණියනට තුන් කිරීම - සනම්චට නම් පලදකාව සැදවීම
- 60. මහාර මානු - උපාසිකාවක් කෙරෙහි අග්‍ර සියලු සතුකට මව් තනතුරු - දිනකට තෙ වරක් වෙකෙරට එසි.
- 61. විශාඛාවට බුදුන් දුන් වර අට
- 62. විශාඛාව ගේ දරු මුහුබුරෝ, මී මුහුබුරෝ 8,000 (20 x 20 x 20)
- 63. විශාඛාව ගේ වයා ක්‍රියාණය පැවැතිණි
- 64. ඇතුන් පස් දෙනකු ගේ බල ඇති බව - කොසොල් රජු ඒ දැකගත් සැටි
- 65. (මහාර මානු ප්‍රාසාදය) පුර්වාරාමය සැදවීම — මෙල පලදකාව විකිණීමෙන්
 - i පලසක් ගෙනා කුලස්ත්‍රිය පිළිබඳ විස්තර සිද්ධිය
 - ii පුර්වාරාම පූජාව - සාර මසක්
 - iii සත් වීසි කෙලක් බයක විදදම් විය.
- 66. විශාඛාව කළ පිත - කාශ්‍යප බුදුන් කල කිකි රජු ගේ දු සංසදයි ව පන්සිල් රැකීම
- 67. රුහු අසුරිඳු හා බුදුන් හා අතර වාදය, රුහු අසුරිඳු බුදුන් වැන්දේ ය. (219 පිට)

පැදි කරගෙ

දිනු පබද

හෙළයා ගේ පිරිහුම බලා ලක් මව කරන ල-තැවිල්ල

ගාල්ලේ
මිහිඳු විදුහලේ
අමරසිරි පොන්නම්පෙරුම

පෙරැ ඉහල හතුවෙතැ
වොරැදුණු මගේ දරුවන්
අද පිරිහුමට යත නැටි
දක්නට වුණා නොවැ මට?

මා සතු මහ සවිය
රැදුණේ තෙ රුවනේ නොවැ?
එ පිරිහුම මතු බිසතුරැ
ඉදිරියෙකැ රතු එළිය නො?

බස රජ වුණා යැ සි
පවසනී; එතෙත් සැබැවින්
රජ වුණේ මා බස දැ සි
සිහි වත සිත රැද දෙසි.

රැස නිදහස් විණැ සි
නියතුදු රැසේ නිදහස
මකන ලෙස මුකවාඩම්
ලත්තට සි සුදුසුම!

දෙස පර ගැනි බැවින්
මුදුගත් හ සි කියමින්
ආයෙත් එ යට කරනට
සදහි වෙන බර පයකට!

නොප හට පා පහස
දෙන මස දෙරණැ රතු පස
සැදුණේ මේ බිමැ නිදහසැ
වැහිරැ ලෙසිනි එ දමසැ

පර ගැනි මබෙහි බැසැ
දු සුවද වද කැරැගෙනැ
ලෙවි ලොවුතුරැ තෙ රුවන්
වකසනු ද මා දරුවන්!

කන්කලු සුබැසි හි
වෙනුවට ගොර තෙ පර හි
ඇසෙහි පෙරැ මා මන් මන්
කල නොහි ද හෙල සගසුව?

අගෝ හෙල කොල්ලෙති
වකරන්නටත් හෙල බස
තොපට හා හරි ලැප්ප සි
ඇරැත් සටටත් හුරැ තැ!

ගුරුළු දුම්, පැරැකුම,
සිරි රහල්, මුනිදත් ඇ
ම-සුතුන් වැඩු බස් මග
ඇතැමුනට හැරැවුම් හත!

හෙල බණ පෙල බණට
යට නොටැ බසට විත කල
බුදුගොසුක'නුදු අදත්
බුදුත් වැදැ පර බසෙකින්!

සිප් වදන් තනනට
අද ඇතැමුනට මේ බස
මදි වි පාරිබාසික
වි සිය බසට මරැ වෙනි.

නොප ගෙ හදවත් තුලැ
අබැටකුදු දු අබිමින්
ආති තම් මේ බස රැස දෙස
වකසවු ද මේ අසුරින්

පරයත් මට සතුරැ
විම ඉවසාගත ගැකි.
මා දරැමත් මා ඔට රැසු
කම් කරනු යැ දරනු බැරි!

වැනුව

1. ගස් ගල් පවා නො මැසූලෙයි.

"ගස් ගල් පවා නො මැසූලෙයි
 නො හැලෙයි කොල්ලේ කුත්
 සිල් ගත් කියා පළ කෙරෙයි
 පවතාද සන්සුන්
 ලේනා ද වී. හඬ නො දේ
 කොටුලා ගොළු සි දැන්
 දෙවිරම් බිමේ තතු එ ද
 මේ ලෙසින් වෙනස් වී"]
 (රසවාහිනි 2504 වෙනස් කලබ)

මේ කවි පෙළේ බව කමින්
 'නිවනා' යි මැසෙත් වූ
 'ගස් ගල් පවා නො මැසූලෙයි'
 යනුයෙන් තීබෙත්තා!
 ගස් කම් සැලීමෙහි කිසිත්
 නො පෙනේ අමුත්තෙක්
 ගල් හා! කෙ සේ සැලෙනු ද යි
 පැතයෙත් තැගේ ඉත්.
 —අමරසිංහ පොත්තමිපෙරුම

ගාල්ලේ
මිහිඳු විදුහල

['ගස් වැල් පවා නො මැසූලෙයි'
 යනුයෙන් ලියා යැවූ
 ඒ කවි පදේ පැහැරුණි-
 මෙහි දී වෙනස් වී
 'ගස් ගල්' කියා සෙදුණු සේ යැ
 අනේ! ඔබේ ඇත්
 වී කම් එ ද පහරුමේ,
 නො තැගෙයි මේ සේ දෙස්.
 —සකසු]

2. ඉංගිරිසියව හෙළුව

මාතර පොල්ගේනේ අසෝක ආරියරත්න-
 තසත් එවූ ඉංගිරිසි රෙදෙවූ වදන් වැලට අප
 දලකවන වදන් වැළිත් කොටසක් ගිය
 එකියෙහි පළ විය. එහි අනෙක් කොටස මෙහි
 පළ වේ.

- crystal — සකුව
- fading — මැලැවීම, මැලැව
- fade (V) — මැලැවේ (5)
- inductance — අනුදනාවුම; අනුදනාවියාව.
- induction — අනුදනාවිය
- inductor — අනුදනාවු
- induce (V) — අනුදනවයි (5)
- insulater — වෙනුරුව (වෙන්කරුව)
- insulation — වෙනුරුම
- insulate (V) — වෙනුරයි (1) (වෙන්+කරු)
- ionisation — විදුණුවීම
- ion — විදුණුව (විදු+ණු)
- ionise — විදුණුරයි (1)
- kilocycle — දහස සක; දහස සක්
- lightning arrester — අකුණු වළකනය
- magnetic field — යකත් කෙත; කාන්දම් කෙත
- magnet — යකත (යකු - අයස්කාන්ත)
[යා (යකඩ) කතනුයේ-අදිනුයේ, යකත.]
- magnetic — යකැති
- micro waves — අණු තරඟ
- negative — පිණ
- neutral — නැලිය (නො+ඇලි)
- neutral (Adj) — නැලි
- oscillation — ඔසැලුම
- oscillate (V) — ඔසැලේ (ඔ+සැලේ)
- oscillatory — ඔසැලි
- oscilloscope — ඔසලික්සුව (ඔ+සල+ඉක්සු)
- parallel — සමතුරු (සම+අතුරු)
(ඉතිරි යි.)

3. ඔබ - ඔබලා

කෙනෙක් 'ඔබ' යන්න මධ්‍යම පුරුෂ ඒක
 වචනයෙහි යොදමින් බුහු බස සඳහා ඔබලා
 යැ යි යොදති. මේ සරි ද?

(K. H.) පුංචිබංඩා
 කැකිරුව, කොරෙසගොල්ල.

ඔබ යන්නෙහි අරුත ඒ තැන හෙවත් ඒ

තැනින් හැඟවෙන්නායි. එ+බ<බබ. මෙහි බ යනු තැන් ඇති. 'මේ තැන' යන ඇති ඇති මොබ (මෙ+බ), දියෙහි ඇති යන ඇති ඇති දියබ (දියම) ඇ තන්හිදු ඇත්තේ මේ තැන් ඇතිහි තමිදුනු පස (තද්ධින ප්‍රත්‍යය) වූ බ යන්නයි.

උසසුන් -ගරු කල සුන්තක්, හැඟවීමෙහි දී නම නො කියා 'තැන, තම' යනුයෙන් වෙසෙසීම අදත් අපට හුරු යා.

එ ද බබ යනු යෙදුණේ මේ සේ වෙසෙ-සෙන බැහැරි තැනෙහි හෙවත් ප්‍රථම පුරුෂ-යෙහි වුවත් සඳහායි. "පලමු තමන් ඔබ (ඔවුන්) නිසා රැකුණු නියාව..." ඇ එයට [උමංදව] නිදසුන් යා. එහෙත් ඉදිරි තැනෙහි හෙවත් මධ්‍යම පුරුෂයෙහි වුවත් සඳහා මොබ, මුබ, මුබ්, නුබ් යනු ද යෙදීණි. "නුබ් වහන්සේ මරන පිණිසා කඩුව එතැවූයෙම් නො වෙමි" [උමං දව] ඇ නිදසුන් යා.

ඔබ යනු ගරු ඇති බුහු බසා සේ මා බැහැරි තැනෙහි (ප්‍රථම පුරුෂයෙහි) වූයෙන් පැරැණියන් ගත් මහා ගතිමින් ඔබ බලනී, ඔබ උගනිනී ඇ විසින් බැහැරි තැනි (ප්‍රථම පුරුෂ) බුහු බස් පවසුවෙකින් (ආබ්‍යාතයෙකින්) මා ඒ පිළිගැනීම යි හරි. ඉදිරි තැනෙහි (මධ්‍යම පුරුෂයෙහි) ඔබ යන්න අප යොදනත් එහි දු පවසුව (ආබ්‍යාතය) බැහැරි තැනි (ප්‍රථම පුරුෂ) බුහු බසින් මා තැබීම අද ද වියත් වහර යි.

ඉංගිරිසියෙහි you යන්න සේ එක් බස් බුහු බස් දෙකෙහි මා ඔබ යනු යොදනත් පවසුව වියා යුතු බැහැරි තැනි (ප්‍රථම පුරුෂ) බුහු බසින් මා යා. එ හෙයින් ඔබ බලනී, ඔබ බලනු සේ මා ඔබලා යනු දු වැරැදි වහර යි.

4. බහු - ඔවුහු

තව කෙනෙක් පලමු (ප්‍රථම) විබත් බහු වෙනුවට ඔවුහු යා යි යොදනී. මේ හරි ද?

— (K. H.) පුංචිබංඩා

[එ 'සර්ව කාමයෙහි' උතු (උක්ත), අනුතු (අනුක්ත) දෙ විබත්හි වර කැගීම මෙ සේ වෙයි.

	එක් බස	බුහු බස
1.	හේ	ඔහු (ඔවුහු)
2.	ඔහු	උන් (ඔවුන්)

උතු විබතා බහු යනු ඔවුහු යනුයෙන් ද සිටී. ඔවුහු යනු එ + ඔහු < එවුහු < ඔවුහු යනුයෙන් සිදු වන්නෙකි. එවුහු යනු පැරැණි වහරේ එන්නෙකි. එවුන් යනු අද වහරෙහි ද එහි මේ ඔවුන් යනු ද එ+උන් යනු මා යා.

එ හෙයින් පලමු විබත් බුහු බසා බහු, සේ මා ඔවුහු යන්න ද නිවැරදි වෙයි.

එහෙත් අද ඇතැමුන් 'හේ බලයි' ඇ තන්හි යොදන 'ඔහු බලයි' ඇ යෙදුම් තම වරද බව කිව යුතු යා. හෙ හෙමේ විනා ඔහු හෙමේ යා යි නො යෙදේ නො? ඔහු තුමු ඇ තැනින් පෙනෙනුයේ පලමු විබතා ලැබෙන බහු යනු බුහු බස් බව යි.

—සකසු

5. 'අන්‍යාගත ආබ්‍යාතය'

අන්‍යාගත කාලයක් වර්තමාන කාලයක් සිංහල ආබ්‍යාතයෙහිලා එකෙක් ද? දෙකෙක් ද? යනු-පහද දෙන්නා.

(K. H.) පුංචිබංඩා

[කීරිය පද යෙදෙන සෑවි සලකන පලා සිංහලයෙහි තුන් විදියෙකැ වැනි ලැබෙයි:

- i හුදු කීරිය (ගුණාබ්‍යාතය) හේ පොත බලයි.
- ii තමු කීරිය (තාම ක්‍රියාව) හේ පොත බලන්නේ යා.
- iii හටු තමු කීරිය (භාව තාම ක්‍රියාව) ඔහු පොත බලනවා.

('ඔහු හේ පොත බැලීම වෙයි' යනු මෙහි ඇති යි.)

ඉහතින් දක්වුණු හුදු කීරිය, තමු කීරිය, හටු තමු කීරිය යන තුනෙහි මා වත්මන් කරුම මා අතා කරු ඇති ද දෙන්නේ වෙයි.

- නිද— i හේ අද පොත බලයි හේ හෙට පොත බලයි
- ii හේ අද පොත බලන්නේ යා හේ හෙට පොත බලන්නේ යා

iii මහු අද පොත බලනවා
මහු හෙට පොත බලනවා

බලන්නේ යා; බලන්නෙහි, බලන්නෙමි
අ විසින් ඇතැමුන් සිංහලයෙහි අතා කල්
පමසුවක් (ආබාසාගයක්) හඳුන්වනුදු ඒ
ඇත්තෙන් මැ නමු කිරියෙකි. (තාම ක්‍රියා-
වෙකි.)

මේ නමු කිරිය හෙවත් තාම ක්‍රියා හුදු
කිරිය හෙවත් ශුඛා'බාසාගයෙන් වෙනස් යා.

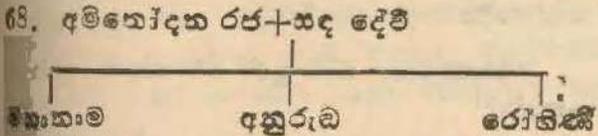
මේ වෙනස තොදන්නෝ නමු කිරිය ද හුදු
කිරිය යා යි සිතා හ. එයින් වූ වරදෙකි සිංහල-
යෙහි අතා කල් කිරිය පදයක් ඇතා යි
ඇතැමුන් සැලැකීම.

හුදු කිරිය, නමු කිරිය දෙකෙහි වැඩි විතර
දැනගනු සඳහා කුමරතුඟු මුනිදසුන් ගේ කිරිය
විවරුම (ක්‍රියා විවරණය) ද, පින්තු ජයවද්දන
සූරින් ගේ කිරිය පහදුව, සිය බස් වහර යන
පොත් ද බලන්නේ යා.

—සකසු]

පුරාවලිය 215 පිටුව

- 69. අනුරාධ කුමරා හා කැවුම් පිළිබඳ සිද්ධිය
("තැති පු")
- 70. අනුරාධ කළ පිත - උපරිවිස පහේවුදුතට,
බැළ මෙහෙ කොට ලත් බත් කොටසක්
පිදීම
- 71. අනුරාධ, හද්දිය, කිම්බිල බත් පිළිබඳ
වංද කිරීම
- 72. මහානාම මහණ වත්තට යෑම - උපයා
කත සැටි කියා දීම
- 73. අනුරාධ මහණ විමට කැමැති වීම
- 74. හද්දිය රජු යතොත් යන්නට මව කීම

- 75. සත් වසරක් කල් ඉල්ලූ හද්දිය සත්
දිනෙකින් ඒම
- 76. මහණ වූ ස - දෙන; ආතඤ, හද්දිය
කිම්බිල, හතු, අනුරාධ යන කුමරුවෝ;
උපාලි කපුවා.
- 77. පළමු කොට උපාලි මහණ වීම
- 78. අනුරාධ තෙරපු මුණක නියමි ගමේ මහා
මුණක සිටු හෙදරට වැඩිය හ. — කුඩා
සුමන මහණ වීම
- 79. කුඩා සුමන සමණේරයන් අභවතප්ත
විල් පත්තක නාභයා පරදවා සිය ගුරුන්
සඳහා පැත් ගෙනා ඒම. — (දෙවි, බමුන්
ඉදිරියේ)
- 80. සුමන සාමණේරයන් හා අනුරාධ
තෙරුන් පූර්වාරාමයට වැඩීම

ගැදි පහිණය

ගැදි පහිණය මැයෙන් එඩියෙහි පළ වන පබඳ වැළෙක් වෙයි. 'ගැදි පහිණය' මැයෙන් ද එ බඳු මැ ඉඩක් එඩියෙහි වුව මැනැවැ යි, අපට සිතියි. රසවත් කුලවත් බසින් ලියන්නට වැඩ පතා යැ. මොහොට්ටි දෙණු දේවිදු කිවියාණන් අවසන් අහුටුදුවනට මෙ පහිණය එවා ඇත්තේ කලින් දත්මා එවිං ඇති ඇරිපුරක් පිටි කනින් ගත් දෙස ඉස් මතු කරනු සදහා යැ.

දේ හසට හරියට මිනිත්තු පහලොසක් තිබියා දී මාතර දුම්රිය පොල වෙතට මැ සැපත් වූ රිය තවැහිණ. අපි බටුමු බස-යෙන්. මරදනට දුම්රිය අවසර පත් ගනුමු.

දුම්රිය පිටත් වීමට තව තෝරා බාගයක් පමණ ඇති හෙයින් අසලා අවුණකට ඇදුණමු.

“හා! එන්නැ, එන්නැ මහත්තයා, රුහුණු කුමාරිය යන්න තව බොහොම වේලා තියෙනවා, කොහේ ද මේ ලමයින් එක්ක, කෝ බාමේනේ?”

ඒ “ගොල්ලන් ගියා කාරෙකකින්, එහි අපට ඉඩ මදි නිසා අප හතර දෙනා ආවා රුහුණු කුමාරියෙන් යන්න”

‘ලමයා, මේ මහත්තයාලට තියාපත් ඔය උණු උණු ආප්පත්, කෙලවලු මාළුත්, හොඳ කො වෙ ද මහත්තයා එ හෙ ම?’

“හොඳයි, හොඳයි,” කියමින් අපි කැවමු.

‘මන්න කිරි හේ ම දුම්මෙව්වා හතරක්, හොඳ කො වෙ ද මහත්තයා?’

‘හොඳයි, ඒත් මට තම වැඩිය හොඳ කිරි කො ලා.’

‘කැ, මාත්තයා, මේ කිරි හොඳ එල කිරි. හොඳට විශ්වාස තැනෙකින් ගත්තෙ. බොත්ත බය තැහැම, ඒ කට කමක් තැ’

අපි බොත්තට පටත් ගනුමු.

‘මැද්දෙවත්තෙ එ හෙ ම ගියෙ කැද්ද මහත්තයා ලහැ දී?’

‘යන්න ලැබුණේ නැ’

කෝ දුන් අපේ ගාඩ් මහත්තයා, ඔබේ-

ලයි ලොකු මස්සිනා, කලෙකින් දැක්කෙ තැ? ‘හරියට කියන්න බැ කොලොඹ ද ගමේ ද කියා.’

‘අනෙක් මස්සිනාලා හතර දෙනා ම කොලොඹ ද?’

‘ඔව්, ඔව්’

‘කලෙකින් දැක්කෙ තැ?’

‘දකින්න හමු වන්න එපා යැ?, එක්කෝ, මුදලාලි එහි යන්න මිනා, තැත්තම ඒ ගොල්ලන් මෙහි එන්න මිනා, එහෙම නැතුම් නොහොම ද හමු වන්නේ’ ඔබින් මෙයින් අපි හේ බී ඉවර කලමු. මුදලාලි තව මැත්තනා කරයි. රුපියලකුත් සත ගණනක් මුහුට හේ ආදිය සදහා ගෙවීම.

‘මහත්තයා වැඩි පුර බොත්තෙ සුරැට්ටු කොවැ?’

‘ඔව් මා ගෙනාවා සුරැට්ටු’

‘අපි යන්න කො’ කියා ගෙනා මහට බට අපි සිටු දෙන දුම්රිය පලට ඇතුළු වැ රුහුණු කුමාරියේ තැහැණමු. එය පිටත් වීමට හරි මිනිත්තු දහයක් පමණ කල් තුටුණේ ය.

අප නැහැණේ දෙවෙනි පත්තියේ යැ. ඒ කාමරයේ අපි සිටු දෙනා පමණි.

දෙවෙනි දුවත් ලොකු පුතාත් ඒ කාමරයේ දෙ කොත අල්ලාගත් හ. අනෙක් දුව ගේ හිස හොඳ මදි වියා, ඇඟටත් කොතක් කො ලැයි.

මම සුරැට්ටුවෙකැ කියම කොත මි. හොඳට බලා කවේ රුවාගනුව දෙ කොලයේ එහ රැදැවීම. සුරැට්ටුව ද මුව තුල දෙ තුක්

වෙළුම]

වරක් කිසිදා මහා විශා දෙ තොලක්සෙත්. දිගේ කිසිදා ආවහුට වුව මතා උණුසුම් නො වේ ද සි සිතා සුරුවුවමේ මුවට ගිනි කැරක් දල්වා ආල්ලීම. නියම පමණටත් වඩා ඊට උණුසුම් ලද බව දැන් මගේ තොලට ද දැනේ. දුම් වලදී වලදු පිට වෙයි.

‘අතේ තාත්තේ ඔහ සුරුවුවුව අහක දුන්නා’යි දෙවෙනි දුව කීවා යා.

‘ඒක අගෙයි, සත පහක්, එකෙම අහක දමන්න බැරි යා’යි නියමින් ඔවුනට කාමරය මුළු මතින් ඉඩ දී එ තැනින් තැනි අනෙක් සතට වී සිටිගනිමි.

‘දුම්රිය යෙයි’ මෙ යේ කීවේ ලොකු පුතා යා. ගියා වේ, නියමින් මම සුරුවුවුව අතට ගෙනා කෙල පිඩක් දුම්රියෙන් පිටතැ තැන් පත් කෙලෙමි.

දුම්රිය වෙසින් ඇදී ගියේ යා. වැලිකම ගාල්ල, අම්බලං ගොඩ, අපුත්තම යන තැන්-වලා නැවතුණු දුම්රිය කොටුවේ නැවතුණු වහා මැ අපි බවුණු. තොර්සි පාරට පිවිසි අපි, සරවුයෙන් අපට කලින් ආ අය සොයා බස-යෙන් මහරගම බලා ගියමු. එහි දී ඕනෑම දෙන මැ හමු වූ හ.

තෙ වැනි දුව ලක්සක අත් අකුරු ලිවීම නිසා, සම්මාන විසින් ඇයට රත් පදක්කම් පලදවන උලෙලට යාම සඳහා මහරගමින් පස්වරු එකට පමණ පෙරලා කොළොඹ බලා පිටත් වූමු.

පලමු කොටා අප ගියේ, ලංකාදීප කම්-දොරුවට යා. එහි දී අපි පුවත් පත් පහරුව ද එහි කීරිය ද මැතැමින් බලා-හතුමු.

ඔබත් ගියේ ‘තපුබෝත්’ (පෙර G.O.H) අවකට යා. පස්වරු 3-30 ට එහි දෙ තුන් සිත-යෙන් පමණ මහ දතා රැස් වූ හ. මුලසුක හෙබා-වුවෝ රුහුණේ මහදත සිටු ඩොනල්ඩ් ජේ. රණවිර සුරිනු යා. හේ. සිරිසේන, මහාතාම

දිනාතායක ආදී විශතුත් අත් අකුරු ලිවීම පිලිබඳ ජය ගත්තවුන් භානා වැනුම් ඇතුළත් දෙසුම් පැවැත්වූ පසු,

තැනි බෙදා - දීමට වර පැමිණියේ යා. රණවිර සුරිත් ගේ දේවිය තැනි බෙදා දුනු.

තව මැ ඔබට අපට වුවමනා වර නො පැමිණියේ යා. තේයාරා භානිමට ඔබින්, මොබින් විදිලිය කොටනු පෙනිණි. ඔන්ත ඒ සමග මැ අපේ වර. සුදු වත් හැඳා ගෙල දක්වා වැසුණු සුදු කබායක් හැඳා රස කැවිලි-යෙන් පිරුණු තැටි ගත්තෝ සිය කිස ඇරැඹුම අපට දැන් ඇත්තේ අපේ කිස ඇරැඹුම යි ඒ සඳහා ඔවුන් අප ලඟට ආ යුතු යි; ඒ සමග මැ මට තම් ඔබ හැම සිහි වූ හ. පෙනෙසින් ඔබත්, ඒතදත්, සඳදත් දෙ දෙනත් සිහි වූ හ.

හා! ඔබ එ ද එහි වූ තම්, රට පු, පැටිස් බටර හැ පාන් පෙති, කටලිස්, කිරි තේ, හිම කෝපි, හිම කිරම, මේ ඇ කො තෙකුත් රස බැලීම පසුවට තබා තම - ගමන් පුරුදු සැටියෙන් සඟවා තබන් මැ යි.

‘ගිය හකුරට තාබත්තේ, තිඹේන හකුර රුකා ගත්තේ’

ඒතදත් - සඳ දත් දෙ දෙන මෙ තොරතුර අතා එකකින් තැවෙත් මැ යි. ඉහතැ සඳහන් පිරුලෙන් සතසත්තා.

තැටි - වහුවෝ කො තෙකුත් සිය කිස කෙරෙහි. අපි ද අපට හැකි පමණින් අපේ යුතු කම ඉටු කරමු. මේ අතරේ මැ මුලසුනේ දෙත්ම ද කැරැණේ යා. එ ද ඉතා සරු යා. එ හෙත් එහි රස, ලුහින් යන එන තැටි නිසා කොදට නොදුනුණේ යා. සමිනියේ වැඩ ඉවර යි එකෙක් කී යා. අපි නැතුණුමු. සරවුයෙන් ආ අය මහරගම පාරේ මැ ගම් බැලූ හ. අපි පසු දිනා දුම්රියෙන් මැ ගියමු.

ඔබට කලින් දන්වා එවාලාත් එබඳු මිහි-රක් විඳිත්තට තා සැටි!

1964. 6. 6
රත්නාගොඩ,
කොරවුරුවාගේ පාසල.

මොට, සඳ ලාදි
මොගොට්ටි දෙණු දේවිදු

පාදි පරිච්ඡේදය

★ මහානාම දිසානායක අමරසිරි ගුණවංශ

★ වෙල්ලාල ජයමහ ඩැයිරස් කුමාරසිංහ

ලංකාදීපයෙහි දෙවු සකසු මහානාම දිසානායක කීවියාණෝ සිය දෙවු දියණි සුමිනිනාවන්ගේ පෙර නම දෙන මහලෙහි දෙස් කරුවකු සාවිසව, කමත් ගේ විවා මහලෙහි දු දෙස් පිණිසා අත්සන් කැවූ මාතර අමරසිරි ගුණවංශ මහ කීවියාණන්ගේ අත පතන්තාහු පහතා පෙනෙන පාදි පෙළ ලියා යැවූ හ.

අ බ තුණ්¹ සුමිරිසුදු හුදු මිදු ගුණ නිබද
 පොබ කැර වෙසෙන මහතොටා මහ කීවී සබද²
 ම බ කර³ ඇවැසි වත වෙසෙසින් මගෙ ල-බද
 සු බ කරුණක් නියමි ඔබ වියා සුතු සබද

පෙර නම දෙන මහල මා දියණියන් දෙවු මෙ මා පස් විසි දු යා පෙර වරා සදින් දුටු⁵
 පෙර සිටු පිසි වසරකට ඔබ තෙසින් දුටු ඇරියුම් කරමි දකිනට සතර දින් අඹු⁶

මෙයට අමරසිරි ගුණවංශ මහ කීවියාණන් පිළිතුරා මේ වෙයි.

ල-බද මහනමුති සිය පිය දෙට නදනී⁷
 සබද පවත සුපුරුදු රහ මුසු බසිනී
 ලැබි⁸ ද ඔකද සිදු⁹ පිනා සැතැහෙමිනී
 සුබද¹⁰ පැතුම් පසැ පසු වෙමි සද සදිනී¹¹

සිය බස් සුවන් පත් පරසිදු රජ ද හ හේ
 සිය වස් දිලෙන දිය කොත් බද එළිම හ හේ
 සිය තුස් පරිදි පස් විසි වැනි දිනා ප හ නෝ¹²
 සිය රජ¹² පතා එමි ඔබ මත දින පහනෝ¹³

ඩැයිරස් කුමාරසිංහයෝ ඔවුන් ලියූ 'කොලු කම' නමැති කව සකසා දියා හැකි ද සි මුමනමින් වෙල්ලාල ජයමහ මහ කීවියාණනට පතක් යැවූ හ. මේ, වෙල්ලාලයන් කුමරසිංහනට ලියා යැවූ පිළිතුර සි.

සෙත් වේවා, කුමර—
 සිහියෙහි ඔබ ම-හට පා
 'කොලු කම' බලබලා දුන්
 යට තෙරෙමි ම-මහලු කම.

1. අබතුර - 'අභ්‍යන්තරය' 2. සබද - යහළුව 3. කර - අත (අස්සන පැතු සැටි යා)
 4. ඔබ සබද වියා සුතු 5. පෙර වරා (සුබ) සදින් (වෙලාලයන්) 6. සතර (ආස්ත්‍ර) දින් (ධනායට) අටු - අටු වූ 7. දෙට නදනී - දෙවු දුම 8. ඔකද සිදු - සතුටු පුහුදෙමි
 9. සුබද (සුහද - යහපත්) 10. සද සදිනී - සෙතේ සිනිත් 11. පහනෝ - උදේ
 12. සිය (සිය ගණන්) රජ (රජ) 13. ඔබ [ගේ] මත [නමැති] දිනපහනෝ - හිරු ගේ

බලම් බලම් කො තෙක්
 බැලුවත් බැලුම් නො තිමේ
 ම-හට කොලු කම් නොමතක
 නිසා දැයි සකි නො දැනේ.

කොලු කම් කෝදනට
 සුදුසු මැ දැනුම ඇත්තෝ
 රැකේ පව තව වැඩියෝත්
 සුහු වැ දෙව් ලොව වැඩියෝ.

දැන් ඉන් කිම ද කේ—
 දිලි සිහි වත මගේ තම
 රෙම් තැහිටිසි හද ගැහෙයි
 නො අසනු මැකැව් ඇයි දැ යි.

එ කේ වුව ද ම-හට
 හැකි තරමින් එ කෝදම්
 මැදිලි රහ තැවැරිලි ඇත
 ඒ මබ මැ කැරැගත යුතු.

1944.11.5, උණවටුනේ පණවු ඔසු හල.

බැසිරුණ කුමාරසිංහයෝ අලුත් පාසලකට
 පත් වූ ගොස් එ පෙදෙස් කොරතුරු සිත
 සහඵවකුට ලියා යවති.

පහළ දෙසෙකී දැන් දැන් එය සිතට ඇදේ
 අලුත නිසා අලුතින් එ බර බර නො දේ
 හැසට කතට මිහිරෙක් මේ තැනට නො ඇදේ
 මබ ගෙ අගස මැකැවින් වැටැහෙයි මේ සදේ

මල් පැණි බෙහෙව් හිත බමවන ඇහ වඩන
 එ ද සිත නො යෙසි රහ බලනට තැනට දෙන
 මොබා නෙක රුවන් වන බව සිත ද නටවන
 මබ පෙරැ කී හ; එ ද දෙ තෙකට තැනී පවිත!

ද ව ල පෙනෙයි රා පුරවා කොලොඹ යත
 රැ කල ඇසෙයි රිය හුරක් හඬ තලත
 රු බල දැනෙයි මිනිසුන් ගෙන් මෙහි වැනෙන
 මේ පල ත ම යි මේ ඊමෙන් අප ලබන!

පත් දට පා පහර දෙන්නට කෙළි බිමට
 වත් එ දවසැ මා මැ කෙළවත් ගේ පසට
 පත් දු ව වෙමින් උඩුබැලියෙන් දෙ තුන් විට
 හුන් සැටි සතුට දිනි, මෙහි ඉඩ තැනී එයට

මෙහි කැනී බිමෙන් ඩාදිය ලා සෙල්ලමට
 නො ඇදෙයි සවසැ කිසිවෙක් මොරා දෙසත්තට
 ගිහි ගෙට මදක් සිත තමිමත බොලද කෙට
 වනෙකුත් නො වෙයි මෙහි පවි පල දෙවන විට

කුඩා මරුහු අප හබලට හිස තමනි
 කලපු මස්ස ඉන් ගොඩ එනි මත් ද දෙහි
 මි මැස්කෝ වත්තට විත් වද බදිනි
 මෙයත් නො මැනී තම අප සිත්හු වැනැසෙති

දෙ කත අහෝ නො ලබයි කිසිවකුත් රහ
 සිත් වදනා විස ඉන් ඉවසම් කෙ ලෙස
 මබ "රම් - පිය" තිවෙත දක්නට එත දවස
 අපට ද වැඩ වෙතී නිති සැනැහේ දෙ ඇස

1944-6-22
 කටුනායකා අද ගොළු බිහිරි පාසැල.

ඔබ කිවියකු විමට කැමැති ද?

එයට මග
 අවිසන් අහුබුදුවත් ගේ
කවි පහිණ හදුරුව යි.

මසකට පැටුම් 4 කි.
 අය කිරීම රු. 5.00 කි.

ගල්කිස්සේ,
 හුඵදගොඩ පාරේ 20/1

දළ සල කුමරු ගෙ සැරස - 5

දැනට සිංහලයෙහි ලැබෙන ආදි මෑ අසුන් කව මේ වෙයි. ලියැවුණේ පළමු වැනි අග්ගේ රජු දවසැ විසූ දෙළොස් මහ කිරියන් අතර වූ දළ සල කුමරුන් විසින් බව කව මෑ පවසයි. *සැරසක් (වියක්) දුක කිරියෙහි යොද අනුරාපුරේ සිටෑ කතරගම දෙවොලට යැවෙන අයුරින් කැරිණි. අබාගිරි වෙහෙර මහනම් නම දුසිල් පැවිද්දකු දෙසට ලක් කොටෑ, තෙර වාද බුදු දහම රැකගැනුම අස්තේ අදහස යි.

[කව පැදි 62 කින් යුතු යෑ. සැකෙව් අරුතක් ඉගිරිසි පෙරළියක් සමඟ දිගට පළ වෙයි මෙ කව]

පළ කැරුම - උණුවලුනේ හේලී පහරුව.

මිල රූ. 2.50 යි.

4. දෙවිල අමැනුම

- 14. සවනා රතනනි'හි
ලද සුව පතා පත් වරෙ
සෙය් දුන් එ රද් මහසෙන්
ඉසුද් කිහිරි වලානෙහි—

අරුත— සවනා (සර්වඥයා) රතනන් ඉහි (සමග) ලද (සමාධි) සුව පතා පත් වරෙ (වරු) එ මහසෙන් රද්, ඉසුද් (ඉසුදු) කිහිරි වලානෙක් (කිහිරි කැලයෙන්) සෙය් (සෙවණ) දුන් [කතර්ගමෙ...]

පෙරළිය— Kataragama whose clean forest of kihiri was offered by king Mahasena as a shelter to Buddha who arrived with his Arahats for the Bliss of meditation.

- 15. රණ විස්ති මිහි පත්
සහදෙව් රද් කුරුරූ හිද්
මෙත්තෙන් දපා සල
සෙවෙතෙ' තෙරෙ ලු දෙනෙ වැසි—

අරුත— රණ (සුද) විස්ති (විසියෙන්) මිහි (මෙහි) පත්, හිද් (හිත) කුරුරූ, සහදෙව් රද් (සහදේව රජු) මෙත්තෙන් (මෙමුනියෙන්) දපා (ජප කොටෑ) සල (තැවැතෑ) සෙවෙත්

(සාමයෙන්) එ තෙර (එ තෙරට - දඹදිවට) ලු (යැවු) දෙනෙ වැසි (දහන් වීසු) [කතර්ගමෙ...]

පෙරළිය— Kataragama, where lived a people who their great compassion Subdued the cruel and war-like king Sahadeva, when he came for conquest, persuading him to go back (to India) in peace.

- 16. කතර්ගමෙ, කන්ද් දෙව්
රද්'නෙහි ලද් ස-මලිනි
කිරුලෙනි සැදි ස-වතෑ යි
පළ දෙව් සෙහෙව් තන් පත්!

අරුත— ස-මලිනි (කළ සයෙන්) ලද් (ලද) කිරුලෙනි (වොටුනුවලින්) සැදි (සැරැසි) ස-වතෑ යි (ස-මුහුණෑ යි - මණ්ඩුබි කෑ යි) පළ (පතල වූ) දෙව් සෙහෙව් තන් පත් කතර්ගමෙ කන්ද් (කන්දේ; කද) දෙව් රද් හානෙහි (දෙව් රද් හිමියෙහි)

පෙරළිය— This Katargama, from whose six mountain peaks were received the six crowns that gave rise to thy name as the Six-faced One, O God skanda of Kataragama.

*දළ කෙද්හි වන් හිරි - ල විමන් කුලුණ මැණෙත්'ලු සල සෙ කොද් සල හත් - ලක්ති එක් සෙ සත් ලෑඟ කෙසලෙ නිරිත්ද අග්බොසි - ලෙහි ලෙව් ලෑ ස-වත්තිනි මේ ද දම් රක්ත වස් - දළ සල කුමර් ලෑකා. (61 62)

බඩ ගේ හඟවීම

නුවනත් නුවණත් අදින ගේ
පළ කරවා-ගන්න නම් දෙන්නැ

එඩියට.

පසු පිටුවෙහි වරකම	රු. 150.00 සි.
ඇතුළු ,, ,,	රු. 190.00 සි.
ඇතුළු පිටු 1 කැ ,,	රු. 50.00 සි.
ඇතුළු පිටු 1 කැ ,,	රු. 25.00 සි.

විස්තර සඳහා සකසුවත් විමසන්නැ.

ගල්කිස්සේ, හුරුගොඩ පාරේ 20/1. එඩියෙහි සකසුවෝ.

ලාභයම
අය අදින
කොඳු පහරැ
අරිත් පහරැව සැ

පහසුවම
පිළිවෙලට
වැඩවලට
සෙව

ගල්කිස්සේ
හුරුගොඩ පාරේ 20/1

අරිත් පහරැව

දැනුම

දැනුමැ'ගී
ගිය ගිය
ලබා
බැබැලෙනු
ආභ
අභ
සැපභ
අභ

මගේ
විනිසා
තොද ගී
ලබා -
දැනුම
'දැනුම'
අද ම
ගැනුම

'දැනුමෙහි'
වෙහි
සුද් යැ එ
විදුල යැ
මිල
රැපියල
මිල
පල

කොළොබ -1
ගුණ මන්දිරයේ - 29 1/9
දැනුම ප්‍රකාශකයෝ